
ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Позиція

Деякі нотатки за підсумками вступної кампанії

▶ СТОР. 4

Олександр СПІВАКОВСЬКИЙ

Волонтер

Вимір патріотизму

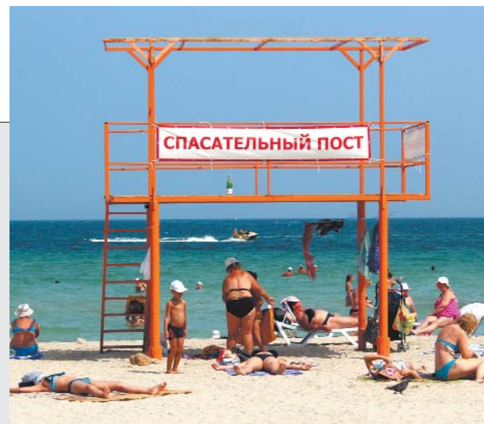

▶ СТОР. 6

Наталя ЗУБАН

Крим: окупація

Туристи, яких ніхто не бачив

▶ СТОР. 10

№ 169 (6423) СЕРЕДА, 7 ВЕРЕСНЯ 2016 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Результат саміту G20 для Києва — попередня домовленість про зустріч «нормандської четвірки»

Західні санкції проти Росії будуть чинними до повного виконання Москвою Мінських мирних угод щодо врегулювання ситуації на сході України. Про це заявив президент США Барак Обама за результатами низки зустрічей з лідерами країн на полях саміту «Групи двадцяти», який 4—5 вересня відбувся у китайському Ханчжоу. Пролунали також заяви про важливість кількох наступних тижнів для врегулювання українського конфлікту та можливість саміту «нормандської четвірки» вже незабаром.

«Є Мінська угода, яка є результатом переговорів у «нормандському форматі» між Росією, Україною, Францією та Німеччиною, але вона ще не є втіленою. Я дав дуже чітко зрозуміти, що, допоки вона не буде втілена, Сполучені Штати не знімуть санкції і що для обох сторін важливо спробувати скористатися нагодою в найближчі тижні, щоб узгодити остаточно домовленості й виробити почерговість, за якою цей документ буде реалізований», — **цитує Обаму Reuters.**

▶ СТОР. 13

Ювілей залізничного сполучення

Знаменну подію — 150-річчя від дня введення в експлуатацію лінії залізничного перевезення Львів — Івано-Франківськ — Чернівці — 8 вересня урочисто відзначатимуть залізничники трьох областей.

Як інформує прес-служба Львівської залізниці, святкові урочистості відбудуться о 10.00 в Івано-Франківську, о 12.00 в Коломиї, о 15.00 в Чернівцях. На вокзалі обласного центру Прикарпаття уже відбулась генеральна репетиція заходу. З нагоди свята до Івано-Франківська прибув раритетний потяг, **повідомляє наш власкор Галина БРУХАЛЬ.**

Об’єднуйся — і перемагай

Фото Олександра КЛИМЕНКА. Більше фото тут — www.golos.com.ua

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

РАНКОВЕ ЗАСІДАННЯ 6 ВЕРЕСНЯ

Учора відбулося урочисте відкриття п’ятої сесії Верховної Ради України восьмого скликання (на знімку). *У пленарному засіданні взяли участь Президент України Петро Порошенко, Прем’єр-міністр України Володимир Гройсман та члени уряду, інші керівники центральних органів виконавчої влади, керівники судової гілки влади, посадові особи, яких парламент обирає та призначає на посаду, представники громадських організацій та ЗМІ, глави дипломатичних представництв іноземних держав, інші офіційні особи, релігійні діячі. У сесійній залі пролунав Державний Гімн України.*

Голова Верховної Ради України Андрій Парубій у своєму виступі наголосив: маємо пам’ятати, що Верховна Рада — це парламент воюючої країни, і це має стати головним знаком діяльності єдиного законодавчого органу держави.

▶ СТОР. 2

ПОДІЇ

Ліки для бійців надіслали побратими із-за океану

До Вінниці з американського міста-побратима Бірмінгем (штат Алабама, США) надійшов вантаж із системами для переливання крові, катетерами, перев’язочним матеріалом, одноразовими хірургічними інструментами, засобами для індивідуальної гігієни. Їх вінничани передадуть на передову в підрозділи, де служать земляки, а також у мобільний шпиталь у зоні АТО.

Міський голова Вінниці Сергій Моргунов зазначив, що Бірмінгем першим відгукнувся на листи міської влади, надіслані до міст-побратимів Вінниці, з проханням підтримати захисників нашої країни. І це вже четвертий їхній вантаж. У відповідь міська влада надсилає листи-подяки побратимам, **стверджує наш власкор Віктор СКРИПНИК.**

Запустили сміттєсортувальну лінію

У Сумах відкрили виробництво із сортування твердих побутових відходів. Лінію придбало і встановило ТОВ «А-Муссон» — один із двох операторів, що працюють в обласному центрі з відходами. Однак засновник товариства Анатолій Маковський каже, що наявної потужності вистачить, щоб обслуговувати все місто.

«А-Муссон» уже встановив в обласному центрі 215 ємностей для роздільного збирання сміття, а в найближчі тижні планує додати до них ще 450. Відходи сортуватимуть на лінії вручну, **довідався наш власкор Володимир ЧЕРНОВ.**

Міський голова Сум Олександр Лисенко наголошує, що сміттєсортувальна лінія — це перший крок до будівництва в обласному центрі сміттєпереробного заводу.

КОРОТКО

■ У Черкасах відкрито нову кондитерську фабрику «Шарлотт», яка спеціалізується на випуску ексклюзивних тортів, тістечок та інших солодких десертів, **інформує наш власкор Ліна ЛЕБЕДЕНКО.**

■ Спецполіція Одеси готова до оперативної роботи. Бійці підрозділу поліції особливого призначення «Корпус оперативно-раптової дії» (КОРД) з Одеської області отримали сертифікати про проходження навчання, **повідомляє наш власкор В’ячеслав ВОРОНКОВ.**

■ Об’єднані громади готові реалізувати понад 1000 інфраструктурних проектів за підтримки держави, **рапортують у Мінрегіоні.**

До рейтингу британської компанії Quacquarelli Symonds кращих вишів світу ввійшли шість українських університетів *(Телеграф)*

Об'єднуйся — і перемагай

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 6 вересня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Обламавши зуби об наших кіборгів, об наших воїнів, ворог сьогодні поставив головну мету — внутрішня дестабілізація, розхитування ситуації всередині країни, блокування роботи органів влади, у тому числі Українського Парламенту», — сказав А. Парубій, закликавши пам'ятати уроки історії та об'єднатися заради країни. «Що ми можемо цьому протиставити? Лише одне — «Об'єднуйся і перемагай», — переконаний глава парламенту.

«Нас об'єднує одне: віра і бажання перемоги у війні зі споконвічним, екзистенційним ворогом — московським імперіалізмом — і бажання побудувати заможну й справедливу країну», — підкреслив Андрій Парубій. Глава парламенту висловив сподівання, що уряд вчасно внесе Держбюджет на 2017 рік. А пріоритетним для бюджету, на переконання Голови Верховної Ради, має стати питання забезпечення оборони країни, і водночас бюджет має бути соціально справедливим.

Президент України Петро Порошенко виступив із щорічним посланням до Верховної Ради України про внутрішнє і зовнішнє становище України (публікується на 3-й стор. у викладі). У понад півгодинній промові Глава держави наголосив, що для досягнення мети нам необхідно три складові — мир, безпека та реформи. Найбільше уваги у посланні Президент приділив проблемам оборони, підтвердивши, що нашою стратегічною метою залишається вступ до НАТО та відновлення кордонів України станом на 24 серпня 1991 року.

Відповідно до статті 79 Конституції України склали присягу народного депутата семеро парламентаріїв, обраних на проміжних виборах 17 липня: Ірина Констанкевич (одномандатний виборчий округ №23, Волинська область), Віктор Шевченко (округ №85, Івано-Франківська область), Юрій Одарченко (округ №183, Херсонська область), Тетяна Ричкова (округ №27, Дніпропетровська область), Сергій Шахов (округ №114, Донецька область), Руслан Богдан (округ №151, Полтавська область), Максим Микитась (округ №206, Чернігівська область). Потім відповідно до Регламенту відбулися виступи від депутатських фракцій.

Верховна Рада надала згоду на затримання та арешт судді Дніпровського районного суду м. Києва Миколи Чауса. За проект постанови №5070 про надання згоди на затримання судді Чауса проголосував 281 депутат, за постанову №5071 про арешт судді Чауса — 279 депутатів. Глава парламенту А. Парубій прямо в сесійній залі підписав ухвалені постанови.

Перед розглядом цього питання Голова Верховної Ради Андрій Парубій наголосив, що парламент у питаннях боротьби з корупцією завжди займав і займає жорстку державницьку позицію, і нагадав, що відповідно до Регламенту це питання розглядається у парламенті позачергово.

Фракція партії «Блок Петра Порошенка».

До Верховної Ради надійшло відповідне подання Голови Верховного Суду. А до Верховного Суду внесла подання на суддю М. Чауса Спеціалізована антикорупційна прокуратура Генеральної прокуратури. Голова Верховного Суду Ярослав Романюк відповів на запитання депутатів. Суддя Чаус підозрюється в тому, що тривалий час вимагав, а 9 серпня 2016 року отримав хабар розміром 150 тисяч доларів США за винесення вироку особі без позбавлення волі. Частину коштів було вилучено в автомобілі судді, ще частину — у скляних банках, закопаних на його земельній ділянці. Однак суддя Чаус втік — його немає за місцем проживання та роботи, він не з'являється на допити, телефони відключені. Під час виступів депутати говорили, що суддя Чаус наразі начебто перебуває в анексованому Криму. Депутати також поцікавилися у Я. Романюка, що зараз із іншими суддями, згоду на арешт яких парламент надавав раніше. Голова Верховного Суду повідомив, що, зокрема, «суддя-стрілок» — суддя Малиновського районного суду м. Одеси Олексій Буран — заарештований і нині перебуває під вартою. Голова Комітету з питань правової політики та правосуддя Руслан Князевич додав, що суддя Чаус не з'являвся ані на виклики слідства, ані на засідання профільного комітету. У результаті обговорення комітет одностайно підтримав подання Генеральної прокуратури та Верховного Суду та рекомендував парламенту його підтримати. При цьому Р. Князевич запевнив, що вся правова процедура при розгляді питання про арешт судді Чауса дотримана.

Під час обговорення представники всіх фракцій підтримали подання про арешт судді. Єгор Соболєв (фракція «Самопоміч») закликав депутатів максимально прискіпливо підходити до обрання суддів, вивчати їх кандидатури. Сергій Соболєв («Батьківщина») наголосив, що боротьба з корупцією — це не боротьба лише з одним суддею, бо такі «чауси є лише гвинтики у системі». Ігор Лапін («Народний фронт») зазначив, якщо не очистимо систему правосуддя, жодні реформи у країні неможливі й люди будуть невдоволені, бо люди виходили на Майдан за правду. Володимир Ар'єв (фракція Блоку Петра Порошенка) запитав: хто винен у тому, що «трилітровий суддя», як називають в народі Чауса, втік? Як свого часу втік і депутат Оніщенко. І закликав прийняти закон про заборону виїзду за кордон народних депутатів та суддів, щодо яких є подання про затримання і арешт. А Юрій Левченко закликав прийняти закон про цілковите скасування недоторканності із народних депутатів та суддів. На це Голова Верховної Ради України Андрій Парубій повідомив, що оскільки скасування недоторканності є дуже складним питанням, Верховна Рада проголосувала за ініційовані Президентом зміни до Конституції та закон про статус суддів, згідно з яким з 1 жовтня суттєво буде спрощено процедуру притягнення до відповідальності суддів-корупціонерів.

Голова Верховної Ради запропонував проголосувати за зміни до Календарного плану п'ятої сесії, передбачивши в середу, 7 вересня, увесь день у комітетах. Однак таке рішення не знайшло підтримки (186 «за»). Тоді Андрій Парубій повідомив, що в парламентській газеті «Голос України» публікуватимуть прізвища всіх народних депутатів, котрі будуть відсутні в сесійній залі при розгляді важливих питань. Парламент також затвердив порядок денний на нинішній пленарний тиждень.

Анна ШЕВЧЕНКО.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Ірина Луценко, Юрій Мірошниченко, Оксана Продан, Оксана Юринець.

ІЗ ВИСТУПІВ УПОВНОВАЖЕНИХ ПРЕДСТАВНИКІВ ДЕПУТАТСЬКИХ ФРАКЦІЙ ТА ГРУП

Володимир ЛИТВИН, група «Воля народу»:

— Ми всі перебуваємо під враженням потужного виступу Президента. Водночас хочу акцентувати увагу на проблемах простих людей: вони у розпачі, зневірені, переповнені злістю. У них прості запитання: як вижити? Що буде восени, коли треба буде платити за комунальні послуги за новими тарифами? Ще одна проблема — медицина. По суті, сьогодні система охорони здоров'я на місцях перебуває в агонії. У людей немає особливої віри до чергової команди реформаторів... Наступна проблема — освіта. Попри героїчні зусилля нового міністра освіти і науки сільська освіта повністю занепадає...

Олег КУЛІНІЧ, група «Партія «Відродження»:

— На сьогодні людей турбує одне просте запитання: як виживати у таких надзвичайно складних умовах? З першого вересня вчергове зросли тарифи на електроенергію. За два останні роки — це 300%. В три етапи відбулося підвищення цін на опалення. Це від 500 до 1000 відсотків. Підвищилися тарифи на гарячу воду. Водночас уряд обіцяє, що з першого грудня на 10 відсотків буде проіндексовано мінімальну пенсію. А це аж 120 грн. Інфляція за минулий рік становила 43%, а прожитковий мінімум з мінімальною зарплатою зросли лише на 13%. У багатьох людей немає упевненості, чи зможуть вони заплатити за комунальні послуги, коли почнеться новий опалювальний сезон. Субсидії — це не вихід, вони не вирішують проблему комплексно...

Олег ЛЯШКО, фракція Радикальної партії:

— За останніми опитуваннями, 65% українців хочуть виїхати з країни. Частина з них хотіла би залишитися за кордоном постійно. Ці вбивчі, вражаючі цифри — вирок усім розмовам про реформи. У тому числі й про підвищення рівня життя, боротьбу з корупцією, бідністю. На жаль, від слів до діла велика прірва, яку влада подолати не може.

Фракція Радикальної партії пропонує план дій, який дасть можливість зупинити нинішній геноцид, що проводить влада проти українців. Першочергово ми наполягаємо на розгляді у парламенті законопроектів, які дадуть можливість створити робочі місця. Ми пропонуємо також низку законопроектів, які дадуть можливість реально знизити вартість тарифів на житлово-комунальні послуги.

Максим БУРБАК, фракція «Народний фронт»:

— Україна веде війну з підступним досвідченим у своєму цинізмі ворогом. Якщо ми, українці, перестанемо вірити у власні сили і здатність пройти шлях боротьби до переможного кінця, ризикуємо втратити свою державу.

Саме тому «Народний фронт» заявляє: попри скажені атаки, ми будемо зміцнювати нашу країну у війні з зовнішнім ворогом і битимемося з російською агентурою всередині країни, у тому числі і в цій сесійній залі... Наша фракція пропонує такий план дій: Верховна Рада має негайно прийняти відповідне рішення для відновлення фінансування оборонного замовлення. Ми наполягатимемо, щоб у бюджеті наступного року було чітко прописано фінансування Збройних Сил на рівні не менш як 5% ВВП. «Народний фронт» вважає необхідним продовжити програму ремонту, реконструкції й будівництва доріг України. У бюджеті також має бути збільшено фінансування на освіту та нове зростання зарплат військовим, прикордонникам та поліції.

Ігор ГРИНІВ, фракція «Блок Петра Порошенка»:

— Нещодавно країна відзначила 160-річчя з дня народження Івана Франка. Якщо ми вибороли незалежність на заповітах Шевченка, то сьогодні маємо навчитися будувати європейську державу, читаючи Франка. Наш обов'язок — збудувати у пустелі квітучу державу, поразки перетворити на перемоги, а зневірений люд зробити повноцінним щасливим членом європейського співтовариства. Більше поту — менше крові. Економічно розвинуту, процвітаючу та сильну країну яскравими виступами не збудуєш. Навпаки, постійні обіцянки манни небесної породжують лише повну зневіру у суспільстві, а це прямий шлях до втрати незалежності держави.

Звертаюсь до колег по парламенту: у нас немає часу для політичної боротьби та нарощування власних рейтингів. Наша спільна відповідальність перед українським народом — уже нині закласти підвалини економічного зростання. Українські громадяни хочуть свободи та прогнозованої перспективи...

Юрій БОЙКО, фракція «Опозиційний блок»:

— Нова сесія починається у період ще більшого загострення економічних, політичних та соціальних проблем. Результатом роботи двох останніх урядів, призначених парламентською більшістю, стало падіння промисловості, втрата зовнішніх ринків, зниження рівня життя людей. У країні створюються умови для соціально-економічної катастрофи. Суттєво втрачені позиції України на зовнішньополітичній арені. Жодна з ініціатив влади не досягла своєї мети...

Ми вважаємо, що Верховна Рада має зосередитись на пріоритетних питаннях, які дійсно турбують суспільство. У першу чергу це примирення на сході, підтримка реального сектору економіки, соціальний захист, робочі місця, зниження драконівських тарифів. Інакше, Верховна Рада має визнати себе недієздатною та саморозпуститися.

Олег БЕРЕЗЮК, фракція «Об'єднання «Самопоміч»:

— Президент сьогодні наголосив на трьох стовпах розвитку держави: мир, безпека, реформи. Це справді стовпи будь-якого якісного процесу. Але для розбудови якісного державного управління і держави потрібна ще одна складова — довіра людей. Немає довіри — немає держави. Сьогодні наша діяльність має бути спрямована на те, щоб цю довіру шукати серед людей...

Мир, безпека, реформи мають стати результатом довіри людей до держави, яка створює умови для їх якісного життя, розвитку, безпеки, виховання дітей. Це наше основне завдання. І останнє. Жодних виборів. Тяжка праця і закон про вибори на пропорційній основі з відкритими списками — це основа основ.

Юлія ТИМОШЕНКО, фракція «Батьківщина»:

— Голови фракцій, які говорять про ключові речі, говорять про це у практично пустій залі. Так парламентсько-президентська форма правління не функціонує. Перше, з чого мусила б розпочатися робота Верховної Ради і нова сесія — це стратегічна зустріч Президента, уряду, прем'єра, голів фракцій, комітетів, для того, щоб визначити, що ми робимо в країні, яка валиться економічно й соціально. Які наші першочергові кроки, як ми будемо приймати Бюджетну резолюцію, а це концентрована політика на наступний рік. Натомість у порядку денному питання Бюджетної резолюції відсутнє, хоча вона мала бути ухвалена ще три місяці тому.

У парламентській газеті «Голос України» публікуватимуть прізвища всіх народних депутатів, котрі будуть відсутні в сесійній залі

Вступ до НАТО залишається стратегічною метою

Президент Петро Порошенко виступив із трибуни Верховної Ради зі щорічним зверненням

На початку своєї промови глава держави привітав усіх із 25-ю річницею відновлення української державної самостійності. Парламент ділиться на провладні та опозиційні фракції, і це невід'ємна частина демократії, наголосив він, закликавши, водночас, забувати про розподіл за політичними переконаннями в такі дні, як День незалежності. «За умов, коли триває агресія Росії проти України, а воєнна загроза зі сходу є найскладнішим стратегічним викликом, питання національної єдності та політичної консолідації є питанням життя і смерті для нашої країни, — наголосив П. Порошенко. — Це, власне, головне, що я хотів би сьогодні сказати». У такому контексті очільник країни нагадав про досвід української національної революції, сторіччя якої ми готуємося відзначати. Її провідні діячі й активні учасники, мовляв, лише з часом, у вигнанні зрозуміли, що причиною втрати самостійності стали внутрішні чвари. «Переконаний, що ми повинні засвоїти уроки історії», — сказав Президент.

Нині безпека нашої країни, як ніколи, залежить від Збройних Сил і якісної роботи дипломатичного корпусу, підкреслив Петро Порошенко. Водночас він подякував за підтримку з боку західних партнерів. Нині виконується чотири десятки імпортних контрактів на поставку українській армії різних засобів оборони на загальну суму півтора мільярда доларів. Йдеться про бронетехніку, безпілотники, засоби спостереження і зв'язку, радіолокаційні станції тощо. Два роки тому української армії фактично не було, сказав П. Порошенко, а тепер наші воїни хоч і не розкошують, але морально і матеріально вмотивовані, наголосив він. Весною 2014 року захисники країни опинилися із голими руками проти озброєного ворога через те, що гроші, виділені на потреби армії, не доходили до війська. «Тепер все інакше, — наголосив глава держави. — Нехай тільки сунуться»! Щоб стояти проти російської агресії, ми й надалі виділятимемо на потреби боронителів три відсотки від валового прибутку, повідомив він. Цього недостатньо, але більше дозволити ми собі не можемо. Саме тому армія надалі потребуватиме громадянської допомоги, і держава буде вдячна за таку підтримку. Лідер нації також звернувся до народних депутатів із проханням внести зміни, які вважатимуть за необхідне і ухвалити закон про спецконфіскацію. «Це наш з вами обов'язок перед країною», — сказав він.

Нашою стратегічною метою залишається вступ до НАТО, заявив Петро Порошенко, наголосивши: «Цей дороговказ для нас непорушний, як Полярна зірка на небі». Прихильників такої дорожньої карти в країні постійно більшає, проте залишаються й противники. Але й в альянсі поки що немає консенсусу з приводу членства України. Формально двері відкриті, але вони можуть зачинитися при занадто різкому наближенні. «Тому кожен наш крок має бути виваженим, наперед прорахованим, щоб не вийшло так, як з планом дій щодо членства вісім років тому», — наголосив Петро Порошенко. Окресливши перспективи української армії, він повідомив, що як глава держави оголошує курс на професіоналізацію українського війська.

Звертаючись до народних депутатів, Президент наголосив: «Без вас не станеться ані змін до Конституції, ані закону про місцеві вибори на частині Донбасу, ані жодного іншого стратегічного кроку. Саме тому життєво важлива наша з вами співпраця».

Росія з окупованих територій хоче утворити так званий протекторат Донбас, заявив П. Порошенко, водночас заперечивши будь яку можливість такого розвитку сценарію. «Фантазії про мир в обмін на території абсолютно ілюзорні, — сказав він. — За такого підходу не буде ні миру, ні територій, а залишаться лише ганьба та вічно тліючий конфлікт».

Одним зі своїх головних завдань глава держави назвав боротьбу за відновлення територіальної цілісності України в кордонах 1991 року. А єдиним шляхом врегулювання і відновлення територіальної цілісності — «шлях політико-дипломатичний», але «з опорою на оборонні можливості армії».

У боротьбі з Росією нам не обійтися без європейської підтримки, наголосив П. Порошенко. Однак країни, на які ми розраховуємо, й самі переживають нині не найкращі часи. Тож особливо важливо продемонструвати суспільству наше бажання і надалі реформувати свою країну. Передусім у цьому контексті йшлося про боротьбу з хабарництвом.

«Маємо засвідчити, що наступ на корупцію почався нагорі — лише тоді отримаємо моральне право використовувати її звідусіль, на всіх рівнях», — сказав Президент. Так, він відзначив, що нині прокуратура трансформується в європейський орган, який слідкує за законністю, а не обслуговує інтереси політичних чи бізнесових кіл, повідомив про масштабне очищення СБУ від зрадників та корупціонерів, а також від осіб з низькими професійними та морально-діловими якостями.

Завершеності системі боротьби з корупцією, за словами очільника країни, має надати судова реформа. На конкурсній основі от-от почнеться формування нового Верховного Суду, і Президент закликав суддів, досвідчених адвокатів та науковців, які відповідають високим професійним та моральним стандартам, вимогам антикорупційного законодавства і бажають чесно та сумлінно виконувати свої обов'язки, обов'язково взяти участь у конкурсі.

«Кабінет Міністрів на фоні досягнутої макроекономічної стабілізації та відновлення економічного зростання повинен від політики виживання перейти до стратегії розвитку, від макрофінансового оздоровлення — до економічного зростання, від затягування пасків — до стабілізації бюджетів домогосподарств та поступового зростання доходів українців», — сказав П. Порошенко. — І я бачу, що уряд дотримується цих орієнтирів». Водночас він наголосив, що не пропустить бюджет на наступний рік, в якому скасовано стипендії, державне фінансування навчання на магістратурі та інші експерименти. Агропромисловий сектор Петро Порошенко назвав «одним з основних джерел валютних надходжень до країни». Частка аграрного сектору в загальній товарній структурі експорту сягнула найвищого значення за 25 років, повідомив він. Водночас глава держави пообіцяв продовжити курс на децентралізацію, на розширення повноважень та фінансових можливостей місцевих громад. Мовляв, це буде доведено проектом бюджету на 2017 рік. Від Верховної Ради очікують на ухвалення мінімум десяти законів для посилення децентралізації.

Спираючись на слова своїх закордонних радників, Петро Порошенко сказав, що протягом двох років в Україні започатковано та відбувається більше системних змін, ніж до того за попередні 23 роки.

Попереду багато труднощів, резюмував Президент, але в нас немає іншого вибору — тільки перемога, тільки вперед!

ПРЯМА МОВА

Президент Петро ПОРОШЕНКО:

«Протягом останніх двох років, можливо ця цифра пролунає вперше, звільнено понад дві тисячі співробітників СБУ. На їхнє місце прийшли й приходять патріотично налаштовані молоді офіцери, абсолютна більшість яких з практичним досвідом участі у бойових діях на сході України».

ФАКТ

Нині українська армія на 75 відсотків складається із контрактників. Лише цьогоріч до лав Збройних Сил долучилися 50 тисяч добровольців.

ЦИФРИ

У рамках закону про декомунізацію демонтовано більше тисячі двохсот ідолів Леніна. 26 районів, 987 населених пунктів скинули з себе комуністичні назви.

ОФІЦІЙНО

Постанова
Верховної Ради України

Про надання згоди на затримання судді Дніпровського районного суду міста Києва Чауса М. О.

Розглянувши подання Генеральної прокуратури України про надання Верховною Радою України згоди на затримання судді Дніпровського районного суду міста Києва Чауса М. О., підтримане та внесене Головою Верховного Суду України, відповідно до частини третьої статті 126 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

Надати згоду на затримання судді Дніпровського районного суду міста Києва Чауса Миколи Олексійовича.

Голова Верховної Ради України А. ПАРУБІЙ.

м. Київ,
6 вересня 2016 року.
№ 1479-VIII.

Постанова
Верховної Ради України

Про надання згоди на арешт (взяття під варту) судді Дніпровського районного суду міста Києва Чауса М. О.

Розглянувши подання Генеральної прокуратури України про надання Верховною Радою України згоди на арешт (взяття під варту) судді Дніпровського районного суду міста Києва Чауса М. О., підтримане та внесене Головою Верховного Суду України, відповідно до частини третьої статті 126 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

Надати згоду на арешт (взяття під варту) судді Дніпровського районного суду міста Києва Чауса Миколи Олексійовича.

Голова Верховної Ради України А. ПАРУБІЙ.

м. Київ,
6 вересня 2016 року.
№ 1480-VIII.

Міжнародний тиск на агресора має бути посилений

«Україна закликає світ посилити тиск на Російську Федерацію для звільнення політв'язнів і заручників». На цьому наголосила Перший заступник Голови Верховної Ради України Ірина Геращенко під час зустрічі із делегацією Парламентського форуму за демократію (на знімках).

Ірина Геращенко поінформувала європейських колег про ключові завдання, які ставить перед собою український парламент на осінню сесію. Це, зокрема, продовження судової реформи, децентралізація, боротьба з корупцією та реальне запровадження системи електронного декларування.

Значну увагу було надано також питанню невиконання Російською Федерацією Мінських угод. І. Геращенко наголосила, що безпековий та гуманітарний блок угод лишаються пріоритетними для України і є першочерговими в контексті виконання.

Уповноважений Президента з мирного врегулювання конфлікту на Донбасі поінформувала присутніх, що українські силові структури презентували розслідування про пряму причетність керівництва РФ до агресії проти України. Вона розповіла, що Генеральним прокурором було наведено прямі докази участі представників Росії у фінансуванні, постачанні зброї терористичним організаціям та воєнній присутності збройних сил Російської Федерації на території України.

За словами І. Геращенко, для України надважливим залишається питання відновлення контролю над українсько-російським кордоном. Нині 400 км державного кордону — неконтрольовані українською владою, саме через цю діру країна-агресор продовжує постачати зброю.

Крім того, уповноважений Президента наголосила на важливості допуску міжнародних гуманітарних місій до тимчасово окупованих територій. «Ми прагнемо, щоб там працювала місія Міжнародного Комітету Червоного Хреста (МКЧХ), ми жорстко критикуємо всі факти агресії проти спостерігачів спеціальної міжнародної місії ОБСЄ, і щоб ця місія була допущена до кордону, працювала на лінії зіткнення 24 години сім днів на добу», — сказала вона.

Обговорюючи гуманітарний блок Мінських домовленостей, Перший заступник глави парламенту наголосила на важливості залучення місії МКЧХ, робота якої, на жаль, блокується бойовиками.

Політик поінформувала, що нині українській стороні достовірно відомо про утримання 109 заручників на тимчасово окупованій території, 10 осіб — політв'язні, що незаконно утримуються на території Російської Федерації. В окремий кейс варто винести справи незаконно затриманих кримських татар.

Питанню порушення прав кримськотатарського народу в тимчасово окупованому Криму було приділено особливу увагу. Перший заступник глави парламенту зазначила, що нині понад 30 кримських татар незаконно утримуються в російських тюрмах.

І. Геращенко закликала до посилення міжнародного тиску на країну-агресора — Російську Федерацію заради виконання Мінських угод, та поінформувала, що напередодні проведення Саміту країн «G20» керівництво Верховної Ради України направило лідерам країн-учасників заяву з закликом звернути особливу увагу на ситуацію з політичними в'язнями у Російській Федерації, на систематичне порушення прав людини з боку країни-агресора на тимчасово окупованих територіях України, на неприпустимість незаконного утримання громадян України на тимчасово окупованому Донбасі й у Криму, а також переслідування проукраїнських, зокрема і кримськотатарських, активістів.

У рамках зустрічі члени делегації-представники Литви — перший керівник Литовської Держави професор Вітаутас Ландсбергіс і депутат Сейму Литовської Республіки пан Емануеліс Зінгеріс зауважили, що їх країна 25 років тому була свідком такої ж агресії, і в країнах Балтії всі чудово розуміють: Російська Федерація воює на території України «чужими руками». Вони зазначили, що питання військової агресії має виноситись на міжнародний рівень, та зауважили що «голос України має постійно лунати у Брюсселі» на противагу російській пропаганді.

Член Парламенту Польщі, член керівної ради Парламентського форуму за демократію Міхал Тамаш Камінскі, поінформував, що Польща підтримує Україну в боротьбі з агресією Російської Федерації: «Кожен український солдат на сході України захищає і мою країну — Польщу», — зауважив Міхал Тамаш Камінскі. Член Парламенту Польщі виступив з ініціативою звернутись із заявою парламентаріїв світу до президента Росії В. Путіна з вимогою негайно звільнити всіх заручників.

Насамкінець І. Геращенко передала присутнім інформацію ГПУ про докази посягання на територіальну цілісність України та розв'язання агресивної війни проти України Російською Федерацією.

На зустрічі також був присутній голова підкомітету з питань законодавчого забезпечення і контролю за діяльністю дипломатичної служби Комітету Верховної Ради у закордонних справах Борис Тарасюк.

ДОСЛІВНО

Перший заступник Голови Верховної Ради Ірина ГЕРАЩЕНКО:

«Україна планує використати весь масив доказів щодо агресії РФ проти України в міжнародних судах».

Прес-служба апарату Верховної Ради України.
Фото прес-служби апарату Верховної Ради України.

Деякі нотатки за підсумками вступної кампанії

Вступна кампанія до вишів уже позаду, пов'язані з нею пристрасті потроху вгамувалися. Отже, час тверезо й неупереджено проаналізувати отримані результати.

Попри численні та начебто позитивні нововведення, цьогорічна вступна кампанія загалом була доволі неоднозначною. І якби в підсумку ці новели дозволили нам отримати переважно плюси, можна було б залишити «за дужками» той факт, що умови прийому до вищих навчальних закладів були змінені МОН уже майже на старті кампанії, у червні. Не звертати уваги на певні технічні проблеми, що виникали протягом усієї кампанії в системі електронного вступу. Зрештою навіть недосконало прописаний алгоритм розподілу бюджетних місць можна було потім просто виправити...

Однак усе це разом призвело до значного спотворення результатів конкурсу абітурієнтів у загальнонаціональному алгоритмі розподілу бюджетних місць і як наслідок —

до втрати громадянами можливості доступу до безоплатної вищої освіти на засадах чесного конкурсу. А це, до речі, один із двох головних критеріїв, за якими маємо завжди оцінювати успішність вступної кампанії. Другий критерій — наскільки отримані результати дозволили врахувати потреби економіки держави та її регіональні особливості.

На жаль, вступна кампанія 2016 року не забезпечила ні перше, ні друге. Тому маємо ретельно проаналізувати всі чинники, які не дозволяють вважати вступ-2016 успішним, нічого не залишаючи «за дужками».

«Недосконалий» алгоритм

Раптово змінені правила прийому виявилися складними й заплутаними, а роз'яснення щодо їх застосування було недостатніми. Це значно ускладнило роботу приймальних комісій та дезорієнтувало абітурієнтів. Чимало стресових ситуацій учасникам створювали також постійні технічні проблеми в системі електронного вступу, які виникали протягом усієї вступної кампанії.

Недосконалою виявилася і нова система розподілу бюджетних місць. Запроваджений алгоритм не зміг врахувати унікальності всіх можливих ситуацій. Навіть таких, як розподіл на певні спеціальності між спеціалізаціями, що призвело до чималої плутанини з подачею заяв. У результаті значну кількість абітурієнтів зарахували не на ті спеціальності, які були для них цікавими.

Система направляла на бюджетні місця львів'ян у Харків, а одеситів — у Тернопіль. Через це чимало абітурієнтів заради економії сімейних коштів були змушені відмовитися від навчання, хоча й за рахунок бюджету, але далеко від дому. На сьогодні відомо про шість тисяч абітурієнтів, котрі відмовилися від бюджетних місць, які їм запропонувала система автоматичного розподілу. Вони вимушено обрали навчання у місцевому виші, але вже за контрактом.

Не врахував алгоритм розподілу держзамовлення і певну специфіку переміщених ВНЗ. За інформацією голови Луганської ОДА, обсяг державного замовлення в університетах Луганщини скоротився у 2016 році на 50%. Очевидно, що для переміщених ВНЗ необхідно було встановити мінімальний показник державного замовлення на спеціальності, який мав бути забезпечений системою «широкого конкурсу».

Ще одним суттєвим недоліком цьогорічної вступної кампанії слід вважати той факт, що протягом неї не було дотримано рівні умови вступу абітурієнтів у різні ВНЗ. Як наслідок — через різні вагові коефіцієнти сертифікатів зовнішнього незалежного оцінювання та середнього бала документа про повну середню освіту на одну і ту саму спеціальність абітурієнти з нижчими балами ЗНО могли отримати місця державного замовлення, а з вищими навпаки — втратити бюджетне місце. Відповідно, втрат зазнали й самі виші.

До речі, показово, що окремим вищим навчальним закладам, які виставили високі вагові коефіцієнти середнього бала документа про повну середню освіту й через це набрали більшу кількість вступників, Міністерство освіти і науки України додатково збільшило місця держзамовлення.

Про деякі тенденції

Загалом проведена за новими правилами вступу цьогорічна кампанія прийому до ВНЗ виявила кілька яскраво виражених тенденцій, що насторожують.

Перша з них полягає у тому, що за підсумками вступу спостерігається концентрація найбільш підготовлених абітурієнтів (а отже, і місць держзамовлення) у столиці та на заході країни, що потенційно несе загрозу розвитку інших регіонів. Найбільших втрат зазнали ВНЗ півдня нашої країни — Одеської, Запорізької, Миколаївської та Херсонської областей, які втратили до 30% держзамовлення. Втрати вишів Дніпропетровської області трохи менші, але також суттєві — 15% місць. Беручи до уваги прикордонний статус цих областей та настрої населення, така ситуація суттєво погіршує соціально-політичне становище південних і східних регіонів.

Привабливими для абітурієнтів цього року стали області західної України. Найкращі показники у Волинської та Вінницької областей (+22% та +16% відповідно), а також у Чернівцях (+8%), Острозі (+8%) та Львові (+6%). Очевидно, що це великою мірою пояснюється віддаленістю від зони АТО та більш сталим соціально-економічним розвитком згаданих регіонів.

Ще однією небезпечною тенденцією став розподіл студентів за спеціальностями. Зокрема, **серйозну тривогу викликають перспективи педагогічних спеціальностей, на які вступають абітурієнти з надзвичайно низькими балами ЗНО.** Традиційно низькі показники набору на природничо-математичні та інженерні спеціальності. В деяких ВНЗ на фізико-математичні факультети взагалі був недобір.

Усе це створює суттєві ризики для держави, пов'язані з потенційною неспроможністю розвивати і підтримувати в майбутньому високотехнологічні галузі економіки. А запропонована цього року реформа системи вступу, на жаль, не допомагає вирішити всі ці проблеми, а навпаки — поглиблює і погіршує становище.

Тобто, якщо не змінити реалізований цього року алгоритм зарахування на місця держзамовлення, можна припустити, що через 5—6 років це призведе до катастрофічного дисбалансу розвитку людського капіталу в межах всієї країни та концентрації місць державного замовлення у найбільш престижних навчальних закладах і за найбільш престижними спеціальностями, що повністю викривить ситуацію з трудовими ресурсами в економіці країни.

Регіональні університети, що надають освіту з дефіцитних спеціальностей у галузях природничих, технічних, аграрних наук, можуть взагалі опинитися на межі закриття. У той самий час, коли перевиробництво юристів, економістів, менеджерів, фахівців з іноземних мов, та ще й за бюджетний кошт, триватиме.

Дехто стверджує, що нова система розподілу бюджетних місць стимулює конкуренцію між закладами вищої освіти. Можливо. Але насправді така конкуренція має штучний, зовсім не ринковий характер. Вона є нерівноправною за визначенням, бо до уваги не беруться об'єктивні економічні чинники, які не дозволяють вирівняти ситуацію.

Нерівномірність розподілу ресурсів у регіонах, нестача фінансової автономії ВНЗ, несприятливий інвестиційний клімат та недосконалі умови ведення бізнесу в нашій країні — все це може призвести до того, що виші, які з різних причин сьогодні переживають труднощі, не матимуть жодних резервів і додаткових джерел фінансування для того, щоб провести внутрішні реформи і покращити якість освіти. Адже навіть ситуативний і тимчасовий спад попиту на їх освітні послуги в цих умовах неодмінно призведе до знищення унікальних наукових кафедр і шкіл, відновити які в майбутньому буде дуже важко. Без сумніву, не стане стимулом така конкуренція і для нині популярних навчальних закладів, які просто продовжуватимуть експлуатувати свої ситуативні переваги.

...На мій погляд, цьогорічна вступна кампанія стала непродуманим експериментом, який проводився без попередньої апробації одразу на загальнонаціональному рівні. І в разі збереження такої системи вступу можна очікувати розбалансування усієї освітньої системи в нашій державі.

Тому я вважаю, що ця система розподілу має бути переглянута. Зокрема, мають бути враховані такі пропозиції.

1. Необхідно надати вищим навчальним закладам можливість самостійно формувати правила прийому на правах університетської автономії.

2. Загальнонаціональні правила вступу до вишів повинні бути простими для розуміння і не викликати неоднозначних тлумачень. Будь-які нововведення у сфері організації прийому мають бути попередньо апробовані в тестовому режимі.

3. Необхідно забезпечити стабільний обсяг держзамовлення для дефіцитних і унікальних спеціальностей, напрацювати можливості формування регіонального замовлення.

Важливим заходом тут може стати проведення незалежного аудита та зовнішньої оцінки якості освіти із залученням іноземних фахівців для тих ВНЗ, які в результаті цьогорічної вступної кампанії втратили понад 10% бюджетних місць. Це може бути проведено саме з метою надання рекомендацій для вдосконалення їх роботи. Варто розглянути можливість зробити таку практику щорічною.

4. Обов'язково слід працювати над розширенням фінансової автономії навчальних закладів. Забезпечити перехід вишів державної форми власності зі статусу бюджетних організацій у статус неприбуткових організацій.

Хотів би вкотре підкреслити: управління у сфері освіти потребує обережного й збалансованого підходу. Реформи не можуть мати на меті свідоме чи несвідоме знищення закладів освіти і скорочення робочих місць. Це соціально безвідповідально. Натомість необхідно докладати всіх можливих зусиль, щоб зберегти навчальні заклади та унікальні їх напрацювання, сприяти інвестиціям у сферу вищої освіти і забезпечити висококваліфікованими фахівцями не лише центр України, а і її регіони.

Для реалізації цих цілей Комітет з питань науки та освіти готовий співпрацювати з Міністерством освіти, з навчальними закладами, експертним середовищем та з усіма зацікавленими сторонами.

Олександр СПІВАКОВСЬКИЙ,
народний депутат України,
перший заступник
голови Комітету
Верховної Ради України
з питань науки та освіти.

Графік
особистого прийому громадян головами комітетів Верховної Ради України, головами депутатських фракцій (депутатських груп) у Верховній Раді України під час роботи п'ятої сесії Верховної Ради України восьмого скликання

ВЕРЕСЕНЬ 2016 РОКУ		
Голова Комітету з питань бюджету	ПАВЕЛКО Андрій Васильович	15
Голова Комітету з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму	ПАЛАТНИЙ Артур Леонідович	21
Голова Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації		22
Голова Комітету з питань транспорту	ДУБНЕВИЧ Ярослав Васильович	23
Голова Комітету у закордонних справах	ГОПКО Ганна Миколаївна	28
Голова Комітету з питань правової політики та правосуддя	КНЯЗЕВИЧ Руслан Петрович	29
ЖОВТЕНЬ 2016 РОКУ		
Голова Комітету з питань свободи слова та інформаційної політики	СЮМАР Вікторія Петрівна	3
Голова Комітету з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи		4
Голова Комітету з питань фінансової політики і банківської діяльності	РИБАЛКА Сергій Вікторович	5
Голова Комітету з питань європейської інтеграції		6
Голова Комітету з питань аграрної політики та земельних відносин		11
Голова Комітету з питань інформатизації та зв'язку	ДАНЧЕНКО Олександр Іванович	18
Голова депутатської фракції ПАРТІЇ «БЛОК ПЕТРА ПОРОШЕНКА»	ГРИНІВ Ігор Олексійович	19
Голова Комітету з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин	НЕМИРЯ Григорій Михайлович	20
Голова Комітету з питань промислової політики та підприємництва	ГАЛАСЮК Віктор Валерійович	27
Голова Комітету з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування	ВЛАСЕНКО Сергій Володимирович	31
ЛИСТОПАД 2016 РОКУ		
Голова Комітету з питань Регламенту та організації роботи Верховної Ради України		2
Голова депутатської групи «Партія «Відродження»	ХОМУТИННІК Віталій Юрійович	3
Голова Комітету з питань економічної політики	ІВАНЧУК Андрій Володимирович	3
Голова депутатської фракції Політичної партії «НАРОДНИЙ ФРОНТ»*	БУРБАК Максим Юрійович	4
Голова Комітету з питань соціальної політики, зайнятості та пенсійного забезпечення	ДЕНІСОВА Людмила Леонтіївна	7
Голова депутатської фракції політичної партії «Всеукраїнське об'єднання «БАТЬКІВЩИНА» у Верховній Раді України	ТИМОШЕНКО Юлія Володимирівна	14
Голова Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності	КОЖЕМ'ЯКІН Андрій Анатолійович	15
Голова Комітету з питань національної безпеки і оборони*	ПАШИНСЬКИЙ Сергій Володимирович	16
Голова Комітету з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства	СКУРАТОВСЬКИЙ Сергій Іванович	17
Голова депутатської фракції Радикальної партії Олега Ляшка	ЛЯШКО Олег Валерійович	21
ГРУДЕНЬ 2016 РОКУ		
Голова Комітету з питань запобігання і протидії корупції*	СОБОЛЄВ Єгор Вікторович	1
Голова Комітету з питань культури і духовності	КНЯЖИЦЬКИЙ Микола Леонідович	5
Голова депутатської групи «Воля народу»	МОСКАЛЕНКО Ярослав Миколайович	6
Голова депутатської фракції Політичної партії «Об'єднання «САМОПОМІЧ»	БЕРЕЗЮК Олег Романович	7
Голова Комітету з питань податкової та митної політики	ЮЖАНІНА Ніна Петрівна	8
Голова Комітету з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки		9
Голова Комітету у справах ветеранів, учасників бойових дій, учасників антитерористичної операції та людей з інвалідністю	ТРЕТЬЯКОВ Олександр Юрійович	12
Голова Комітету з питань охорони здоров'я	БОГОМОЛЕЦЬ Ольга Вадимівна	19
Голова Комітету з питань науки і освіти		20
Співголова депутатської фракції Політичної партії «Опозиційний блок» у Верховній Раді України восьмого скликання	БОЙКО Юрій Анатолійович	21

ПРИМІТКА: прийом відвідувачів здійснюється у приміщенні приймальні Верховної Ради України за адресою: вул. Банкова, 6-8, 1-й поверх, кімн. №№106 та 106-А з 14-ї години, телефон для довідок: 255-42-46.

*** - прийоми розпочнуться о 12.00 годині.**

«Кожен із нас важливий нині для України, як ніколи!»

«Нинішнього року Товариство українців у Фінляндії, як і наша держава, відзначає своє 25-річчя, — з піднесенням наголошує український фін Петро Василенко. — Основу нашої організації становлять кілька десятків активістів. Ми збираємося щоп'ятниці, спілкуємось, разом відзначаємо свята — День Незалежності України, день народження Тараса Шевченка, Різдво, 8 Березня та інші, організовуємо виїзди на пікніки — «на куліш», обов'язково беремо з собою українську атрибутику».

— Чотири рази на рік проводимо Ресторанні дні — готуємо українські страви, одягаємо національне вбрання та частуємо всіх охочих. Започатковано також проведення Театральних днів. А під час революційних подій в Україні, а особливо — коли на сході почався збройний конфлікт, ми ще більше згуртувались між собою, — зазначає П. Василенко. — Долучаємося до всіх заходів, що їх проводить Посольство України в Фінляндії, з яким діаспора підтримує дуже тісні зв'язки. Посольством було організовано нашу зустріч з тоді ще Головою Верховної Ради Володимиром Гройсманом. А під час «Євробачення» ми зібралися в посольстві та вболівали за Джамалу, голосували за неї. Тож коли українська співачка здобула перемогу, нашій радості не було меж. Посольство навіть організувало нам телеміст із Джамалою, який тривав майже 40 хвилин. Ми мали змогу привітати її, поспілкуватись. А потім дружно святкували її перемогу — ніби весілля гуляли, з нашим колоритним українським розмахом!

«Не можемо байдуже сприймати те, що відбувається на Батьківщині».

Ресторанні дні.

Український національний драмтеатр засновано ініціативною групою в Гельсінкі в 2014 році. Режисером театру став Ігор Фрей. Свого часу він закінчив акторський факультет одного з театральних вузів, а тепер реалізовує свій мистецький хист у режисерському амплуа. Як розповіли Петро та його дружина Аніта (фінка за національністю), сьогодні трупа театру складається з 15 акторів-аматорів. Свою першу виставу під назвою «Щоденник Майдану» вони присвятили Революції Гідності. Вона викликала неабиякий резонанс, а трупа отримала запрошення від Посольства України в Швеції виступити й перед тамтешньою діаспорою.

Наступною була вистава «На бережечку самоти», присвячена Василю Стусу. Приїздив переглянути її (знову ж таки на запрошення українського посольства) син поета, який мешкає в Києві. З цією постановкою трупа також гастролювала в Швеції.

«Захотілось іще чогось народного, самобутнього, — зауважує пан Петро, — тож вирішили поставити п'єсу «За двома зайцями». Її уривки демонстрували під час Театральних днів. Гастролювали з нею на запрошення української діаспори в Таллінні». Кілька ролей виконував і П. Василенко.

Діаспора проводить багато культурних заходів, зокрема — в низці бібліотек та в Посольстві України демонструються фотовиставки. Одна з останніх має назву «Україна — війна є чи ні?».

«Ми дуже перейнялися подіями в Україні, — зауважує Петро Володимирович. — Не можемо байдуже сприймати те, що відбувається на Батьківщині. Тож не обмежуємось лише культурними заходами. Наразі українська діаспора працює ще в двох напрямках — надання українцям матеріальної та благодійної підтримки. Насамперед спрямовуємо її на допомогу дітям героїв АТО. Ми взяли шефство над 25 сім'ями загиблих атовців. Збираємо для їхніх дітей одяг, взуття, інші необхідні речі, а також — кошти. Спасибі Міжнародним авіалініям України, які пішли назустріч, і тепер 10 разів на місяць ми маємо змогу передавати в Україну безплатно волонтерські вантажі вагою до 23 кілограмів. В аеропорту їх зустрічають українські волонтери і доставляють за призначенням. Другий напрямок — допомога військовим госпіталям в Одесі та Ірпені. Сюди ми передаємо кошти, медикаменти. І, звісно ж, організовуємо збір коштів та речей для бійців АТО. За кожним напрямком закріплені відповідальні».

Крім цього, подружжя Василенків надало приміщення для складування гуманітарної допомоги. Тут вона сортується, формуються посилки... Всі ці клопоти значною мірою взяла на себе пані Аніта.

Нещодавно подружжя побувало в Україні — в гостях у мами та в родичів. З чергової поїздки везли у Фінляндію стос вишитих ненькою українських рушників-оберегів, глечики та інші старожитності. В будинку українських патріотів Василенків (поблизу Гельсінкі) є «Куточок України», який вони щоразу поповнюють. Обидві доньки — Юлія та Катаріна (Катя) — так їх назвали, щоб бабусі звичніше і зручніше було вимовляти, сприймають його як родинну святиню. А інколи ще й одягають українські вишиванки!

Правду кажуть — нашого цвіту — по всьому світу. Та головне, що немає кордонів для широкої, щедрої та щирої української душі!

«Кожен із нас важливий нині для України, як ніколи! Навіть якщо він за сотні кілометрів від Батьківщини, — вважає уродженець Куцеволівки Онуфріївського району Кіровоградської області Петро Василенко, який уже 27 років мешкає в Фінляндії. Такої само думки вся його родина та численна діаспора українців цієї північної держави...

Руслана СОРОКА.

Фото з сімейного архіву родини Василенків.

Вистава Українського національного драмтеатру в Гельсінкі.

У НОМЕР

Із державним прапором — окупованим містом

Група студентів окупованого Луганська вирішила в так звану комендантську годину пройтися з прапором України по міських вулицях і була за це покарана. Окупаційна влада влаштувала молоді «виховний круглий стіл» з ветеранами війни й громадськими активістами «ЛНР», на якому розповіли, що таке фашизм, і як із ним боротися. Студентів повчали такий собі «учасник штурму Берліна» Василь Трофименко й представниця громадського руху «Мир Луганщині» Ганна Сорока. Вона вважає, що ті, хто не підтримує «ЛНР», порівнюють ситуацію з тією Україною, яка «була до перевороту, не усвідомлюючи, що зараз це вже зовсім інша країна». Молоді люди при цьому зазначали, що ототожнювали український прапор з мирним довоєнним життям.

Голова Луганської ОДА Юрій Гарбуз вважає: «Якщо ми затягнемо конфлікт на довгий час, то прийдемо до балканського проекту, і це вже буде назавжди». На його думку, «за два роки ментальність змінюється, і ми програємо інформаційну війну, а оскільки щодня в школах намагаються налаштувати дітей проти України, то я вважаю, що потрібно знайти спосіб простягнути руку людям, у яких у серці Україна».

Павло ВОРОНЦОВ.

Луганська область.

Козак Мамай постане в скульптурі

У Металургійному районі Кривого Рогу, у парку Героїв, на Покрову планують відкрити пам'ятник легендарному козаку Мамаю, аби підкреслити, що Криворіжжя — козацький край з давніми традиціями. Автор композиції — місцевий скульптор Володимир Токар. **Як повідомляє прес-служба міськради**, сам пам'ятник заввишки понад два метри. Його планують встановити на своєрідний курган з гранітних брил із криворізьких кар'єрів. З урахуванням постаменту розмір скульптури сягне чотирьох метрів у висоту.

Сьогодні вже повністю змонтовано монолітну «подушку», на якій стоятиме Мамай. Готова і скульптура. Найближчим часом на місце «прописки» козака довезуть каміння, закінчать роботи із благоустрою та розіб'ють клумби навколо композиції, повідомив заступник міського голови Кривого Рогу Олександр Катриченко.

Галина НЕРЕТІНА.

Дніпропетровська область.

Віддалений мікрорайон — зі школою–дитсадком і амбулаторією

На Полтавщині, у Кременчуці, на території кварталу № 278 в один день урочисто відкрили школу-дитсадок і амбулаторію загальної практики сімейної медицини. Найбільш очікуваним був навчально-виховний комплекс, який будували вісім років, витративши 34 мільйони гривень. Тепер тут за парти сіли 27 першокласників. А дитсадківських груп сформували аж одинадцять! Сучасний комплекс, у приміщенні якого є навіть басейн із підігрівом, щодня відвідуватимуть майже двісті дітей.

Не менш потрібною мешканцям околиці Кременчука стала й відкрита амбулаторія загальної практики сімейної медицини. На капітальний ремонт і облаштування приміщення для неї витратили 1,34 млн. грн. У новому медзакладі, що обслуговуватиме шість тисяч мешканців індустріальної столиці Полтавщини, працюватимуть двоє сімейних лікарів і чотири медсестри, **довідався наш власкор Василь НЕЇЖМАК**. В урочистостях з нагоди відкриття згаданих соціальних об'єктів узяв участь народний депутат України від Кременчука Юрій Шаповалов.

Київська облрада звернулась до Кабміну та ГПУ через екологічну ситуацію в місті Узин та прилеглих до нього селах, повідомляється на офіційному сайті Київської облради. Мешканці Київщини стурбовані екологічною ситуацією через роботу цеху з виробництва спирту ТДВ «Узинський цукровий комбінат», *інформує наш кореспондент Ірина Львова*

У прифронтовому Запоріжжі після прогулянки однією із балок Хортицького району діти повернулися з... гранатометом. Вірніше, тубусом від грізної зброї. Перелякані батьки викликали поліцію, яка й вивчає походження знахідки, *довідався наш власкор Леонід Сосницький*

Вимір патріотизму

Київ називають містом каштанів, нинішній Кропивницький обстоює статус міста троянд. А як назвати Сєвєродонецьк, коли він страждає від бур'янів? І чи може озеленення, благоустрій міста слугувати виміром патріотизму його жителів і владних структур?

В атаку пішли волонтери

Напевно, знайдуться люди, які скажуть, що заявлена журналістом тема не настільки актуальна для регіону, який розташований за десятки кілометрів від лінії фронту. Мовляв, є важливіші проблеми, ніж квіткові клумби і ліквідація сухостою. Тут би вижити... На щастя, так думають не всі й своєю конкретною справою доводять, як треба любити своє місто, незважаючи на ситуацію.

Спостереження показують, що сильним бур'яном Сєвєродонецьк заростає двічі на рік — навесні й восени, коли починаються рясні дощі. Влітку навпаки — проспекти й узбіччя вулиць жовтіють від вигорілої на сонці трави. Квіткових клумб немає. Сєвєродонецьк побудований на піску, і ця особливість ґрунту потребує постійного поливу всіх висаджених рослин. Але ось уже два роки, скільки автор цих рядків живе в Сєвєродонецьку, жодного разу не доводилося бачити, як на центральних алеях і проспектах працюють поливальні машини. Складається враження, що в комунальному господарстві міста таких просто немає.

Не можна сказати, що сєвєродончани не патріоти свого міста. Хочеться думати, що й міська влада воліла би бачити його зеленим і квітучим. Але, судячи з усього, їм заважає певний, перепрошую, пофігізм. Було б інакше, жителі вже давно б організували акції протесту, зажадавши від влади іншого ставлення до благоустрою, чи в ліпшому разі самі вийшли на суботники з ліквідації бур'янів. Патріотично налаштованих городян багато, а тих, хто свої почуття доводить реальною справою, — раз, два та й усе.

Сєвєродонецьк — місто невелике й дуже компактне. Тут створено кілька скверів, але єдине місце, де відчувається дбайлива рука людини, — це сквер ім. Гоголя. Щовесни й щоосені тут з'являються нові дерева та кущі, лавочки, малі архітектурні форми. Причому всі насадження доглянуті, политі, підживлені, пострижені. Така увага до скверу пояснюється дуже просто — він перебуває під опікою волонтерів. Річ у тому, що жоден сквер не стоїть на балансі міста, отже, немає хазяїна, який би про нього опікувався. А от місцю відпочинку на проспекті Центральному, можна сказати, пощастило.

П'ять років тому Наталя Зубан, котра представляється як «підприємець, а стосовно цього скверу — волонтер», склала стратегічний план розвитку скверу й звернулася в соцмережі до городян по підтримку пропозицій з його відновлення.

— Сквер був занедбаний, доріжки в жахливому стані, — згадує вона. — Я їжджу повз і щоразу дивлюся на це з болем. У сквері є кістяк — дорослі дерева, які зазвичай становлять основу. І це добре. Потрібно було тільки щось додати й відродити. Я закликала городян: давайте все це піднімемо. І багато хто відгукнувся. На збори у Віри Попсуй — голови товариства розвитку громади (а вона відгукнулася перша) — ми прийшли 12 січня 2012 року. Чому взимку? Щоб, поки настане весна, ми вже мали чіткий план своєї діяльності, визначилися: що робити насамперед, а що відкласти на перспективу. Ми одразу вирішили, що спочатку виріжемо сухостій, проведемо воду, світло. Останнє нам пообіцяв зробити міськвиконком і зробив, а що стосується сухостою, то комунальники не захотіли це виконувати безплатно, тому підприємці скинулися і заплатили їм. А потім ми стали проводити суботники, працювати за наміченим планом — саджати дерева, кущі, квіти, облагороджувати територію. Установили малі архітектурні форми, лавочки, а два роки тому обладнали дитячий майданчик.

«Підприємець, а стосовно скверу — волонтер» Наталя Зубан.

Прикметно, що в 2014 року, після того, як Сєвєродонецьк визволили від бойовиків, бажаючих упорядковувати сквер стало більше. Люди зрозуміли ціну миру. Міськвиконком на прохання волонтерів поставив огорожу і в жовтні 2014-го проклав тут доріжки.

Історія цього скверу цікава. Кілька років тому колишній міський голова віддав його територію одному підприємцеві, який збирався тут будувати магазин. Громадськість піднялася, і це місце відпочинку городян відвоювала.

Утримувати сквер дорого, тим більше в умовах піщаного ґрунту.

— Щоб посадити дерево-крупномір, потрібно викопати величезну яму й засипати в неї мало не півмашини чорнозему, — розповідає Наталя. — Підприємці привозили землю за свій рахунок. До речі, коли сквер закладали, то для покриття його території на глибину 20—25 см сюди завезено приблизно, сто «КамАЗів» ґрунту на один гектар.

За планом озеленення не вистачало кольорових дерев, і Наталя з Вірою написали в мережах: «Хто хоче взяти участь і висадити в сквері сімейне дерево — ласкаво просимо. Посадимо червоні клени, яблуню Медведського, ясени золотистолисті, щоб у сквері з'явилося різнобарв'я, щоб він був гарним своєї гамою. І восени, й навесні, й улітку милував око». Люди відгукнулися. Спочатку повільно, а потім активніше. Купували дерева й саджали їх усією родиною. Сьогодні сквер живе тільки завдяки волонтерам, підприємцям і небайдужим сєвєродончанам, які взяли це місце відпочинку під свою опіку й не шкодують для його утримання власних коштів.

Плани є, літають десь...

На посаду секретаря Сєвєродонецької міської ради переселенця із Луганська Григорія Пригебу обрано торік, і, судячи з усього, ситуація озеленення та благоустрою міста на порядку денному його діяльності усе ще гостро не стояла.

— Я теж здивований тим, що озелененням міста займаються тільки волонтери, — зізнається він. — Так, треба розробити спеціальну програму, створити систему, визначити фінансування. Наскільки мені відомо, торік на озеленення міста виділено з бюджету 40 тис. грн. Придбали дерева, посадили, але жодне з них не прийнялося, бо не поливали. Я думаю, що треба змінити застарілий фонд — тополі не саджати, а озеленювати місто хвойними деревами. По 10—20 тисяч саджанців висаджувати щороку у вільних зонах біля шкіл та в інших місцях. Треба, треба саджати дерева, квіти.

Однак на запитання про те, скільки бюджетних коштів депутати міськради виділили на озеленення Сєвєродонецька цього року й скільки вже було освоєно, Григорій Пригеба відповів невпевнено: десь 50—100 тис. грн., а з приводу їх освоєння взагалі промовчав. Очевидно, не мав у своєму розпорядженні такої інформації. Натомість повідомив, що в комунальному господарстві міста нарешті знайшлися дві посади інспекторів з благоустрою, які тепер займатимуться у місті наведенням порядку.

— Створимо комісії, які обходитимуть під'їзди, магазини, зупинки транспорту, виявлятимуть сміття, ділянки, що заросли бур'яном, і змушуватимуть їх ліквідувати, — захоплено розповідав голова міськради. — У нас дуже багато аварійних дерев, тому комбінат зеленого господарства зараз займається в переважно обрізкою сухостою.

Правду кажучи, від голови міськради хотілося б почути інше — про конкретні, в чомусь, можливо, революційні дії, а не про створення чергових формальних комісій. Але коли заходить про це мова, Григорій Пригеба знову говорить про наміри та ідеї, а не про реальну роботу. Наприклад, він хоче створити ще одне комунальне господарство, за яким закріпити 25 га садово-паркового характеру.

Одна з алей скверу.

— Якщо це буде нормальна структура, якщо сюди залучатимуться інвестиції, буде адміністративно-господарська діяльність, комерційна складова і якщо будуть атракціони. В нього буде кожний кущ, кожне дерево на балансі, — з ентузіазмом каже він і одразу зізнається: — Але можливості міського бюджету обмежені. Тож ми розраховуємо на допомогу громадських працівників.

Нам не потрібна влада, яка може плодити тільки чиновників

Громадські працівники, у свою чергу, обурюються. Вони не згодні з тією політикою, яку веде міська влада. Як розповідає координатор громадського руху «Очищення» Яна Кравцова, два роки тому в Сєвєродонецьку було створено садово-паркове господарство, у статуту діяльність якого, крім міського парку культури й відпочинку, у безплатне користування віддано всі комплекси зупинок місцевого транспорту. Господарство зобов'язане стежити за ними й очищати від бур'янів, сміття та бруду. На деяких зупинках, де стоять кіоски, керівник садово-паркового господарства став вимагати від їх власників укладання договору на відрахування 50% прибутків, що мають піти на благоустрій території. В основному підприємці проігнорували це рішення: із 66 суб'єктів договір уклав лише один. У підсумку деякі зупинки транспорту заросли травою і мають геть непрезентабельний вигляд.

— Тепер міськрада має намір створити ще одну комунальну структуру, яка займатиметься благоустроєм, — обурюється Яна. — Навіщо? Зробіть ефективною діяльність уже створених підприємств. Комбінату зеленого господарства взагалі перекрили кисень, натомість не шкодують грошей для різних сумнівних структур.

У квітні 2016 склалася цікава ситуація. Фірмі Вадима Власенка, який близький до одного з депутатів міськради, раптом виділили 600 тис. грн. на озеленення. Питання про виділення розглядалося на сесії, і депутати проголосували за це в пакеті з іншими питаннями, так і не розібравшись, кого й що вони фінансують. Колективна безвідповідальність, спитати немає з кого. На балансі міста не перебуває жоден сквер. Ні парки, ні дерева, ні газони нікому не належать. У міськвиконкомі навіть скасували посаду головного архітектора міста. Ось такий у нас патріотизм.

Дивлячись на таке ставлення міської влади до благоустрою, громадські працівники зібралися із силами й взяли під свою опіку ще один сквер. Як розповіла депутат Сєвєродонецької міськради Олена Ніжельська, першими людьми, які прийшли працювати в еко-сквер, були військові ЗСУ, переселенці й просто активні жителі міста. Цілий рік вони чистили територію від сухих дерев і сміття.

— Ми вже висадили в еко-сквері дерева й дуже ретельно за ними доглядаємо, — розповідає вона. — Розраховували, що наш проект з озеленення міста підтримає влада, але, на жаль, цього дотепер не сталося. Ми не чекали милості від влади й подали більше п'яти проектів до різних фондів. Виграли. Ми не тільки створюємо зелену зону, ми хочемо, щоб еко-сквер став місцем соціальної активності, щоб люди вийшли зі своїх чотирьох стін і знайшли нове місце для спілкування, нових вражень і ідей.

Зважаючи на все, містом троянд чи тюльпанів Сєвєродонецьк стане ще нескоро, а от на звання міста волонтерських скверів, вочевидь, може розраховувати.

Павло ВОРОНЦОВ.
Луганська область.
Фото автора.

Як Сєвєродонецьк визволили від бойовиків, бажаючих упорядковувати сквер стало більше

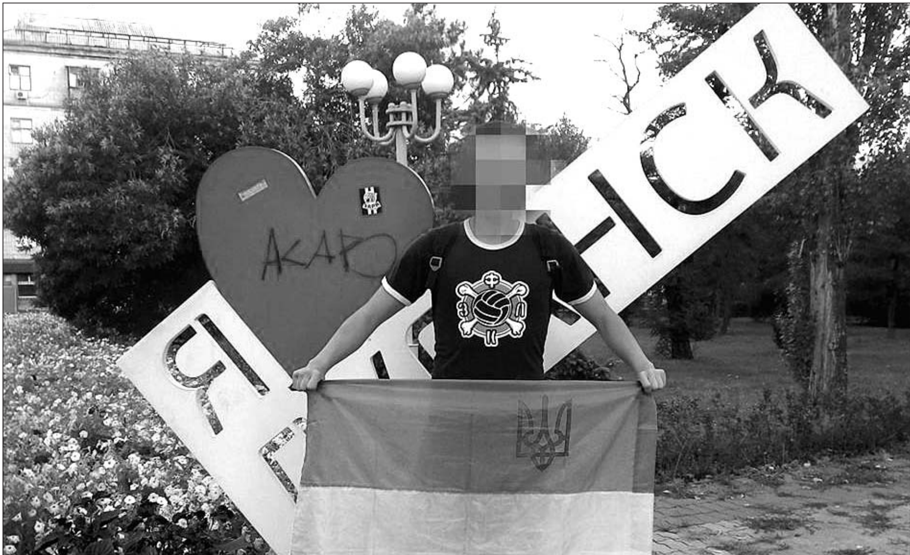
«Чого мовчимо? Скоро наші прийдуть!»

На окупованій території Луганської області дедалі активніше починають виявлятися проукраїнські настрої. Вони вже настільки очевидні, що це вимушені були визнати навіть на місцевому пропагандистському каналі «Луганськ-24». Хоча до цього тут ще зовсім недавно були винятково бравурні повідомлення про те, як «громадяни молодої республіки в єдиному пориві» підтримують «руську» перспективу своєї території та засуджують «хунту». А тепер, як заявила одна з лідерів «правлячої партії» у так званій «ЛНР» «Мир Луганщини» Ганна Сорока, кількість мешканців районів, що проживають під окупацією терористів «ЛНР», і тих, хто їх категорично не підтримує, а тільки радіють перемогам української армії над терористами на Донбасі, зростає з кожним днем.

— У нас є селища, де одна вулиця — українська, інша — «республіканська», — заявила вона в телеефірі. — Вдовам багатьох ополченців просто не можна ходити цими українськими вулицями! Бо люди насміхаються, кажуть: «Ну що? Довоювалися?» Тому треба посилювати з такими людьми роботу правоохоронних органів.

Про необхідність каральних заходів проти інакомислячих заявив і ватажок луганських бойовиків Ігор Плотницький. Його обурив той факт, що в дні святкування Дня українського прапора та Дня Незалежності України в соціальних мережах з'явилася низка знімків, на яких різні молоді люди фотографувалися з українських прапором у центрі окупованого Луганська. Так, вони поки що приховують своє лице, але ще рік тому навіть так анонімно багато хто не наважувався виявити своє ставлення до України. А тепер, за словами все тієї ж Ганни Сороки, багато хто із луганчан зізнається, що чекають повернення української армії, а поки збирають списки тих, хто зрадив свою Батьківщину, ставши на бік окупантів чи навіть просто співробітничає з ними.

А от що розповідають про настрої на Луганщині у своїх електронних листах самі наші співвітчизники, що перебувають на окупованій території.

Молодий луганчанин у майці ультрас «Чорно-білих» (ФК «Зоря» Луганськ) у центрі окупованого міста в День Незалежності України.

Георгій М. — підприємець:

«У нас із друзями давня традиція ще з мирних часів: коли ми зустрічаємося, то частенько заходимо до невеличкого ресторанчика у межах Луганська. Його тримає один виходець із Кавказу. Своїм особливо постійним відвідувачам він пропонує у вигляді «компліменту» від закладу справжню виноградну чачу, яку сам і робить. Якось ми розговорилися про цей напій, і він пішов показати нам свій «винний льох». Так у нього, з'ясувалося, що там зберігається майже тонна міцного напою. На моє запитання, навіщо йому стільки, адже всім поспіль він його не пропонує, він відповів: «Коли НАШІ повернуться, треба ж буде чимось пригощати. А вони обов'язково повернуться. Я вірю...»

Михайло Г. — власник фірми:

«До нас прийшла жінка влаштовуватися. Хороший фахівець. Вирішив брати. Але тут вона раптом зам'ялася й почала довго говорити, що повинна відразу зізнатися про свою принципову позицію, яку вона змінювати не збирається й навіть готова через своє переконання почути відмову прийняти її на настільки необхідну для жінки роботу».

«Так у чому ж справа, — не витримав я. — У чому ваша принципова позиція?»

«Розумієте, я за Україну! — зізналася вона. — І міняти свої погляди не хочу».

«Тож ми вас тоді тим більше візьмемо на роботу, — зітхнув з полегшенням я. — Ми тут у більшості...»

Михайло С. — торговець на ринку:

«Приходили до мене двоє хлопців купити партію продуктів. Мене їм порекомендував один наш спільний друг. Поки вантажили ящики, то розбалакалися. З'ясувалося, що за весь час конфлікту вони не виїжджали з Луганська. Нікуди. У них тут невелике виробництво, й кидати свою справу, яку в буквальному значенні створювали по цеглинці, вони не хотіли. Коли я запитав, навіщо їм у такій кількості консерви (їх заводик не пов'язаний із продуктами харчування), то вони зізналися: «Возимо військовим». Я було вже подумав, що хлопці годували ополченців, але з'ясувалося, що ні. Всі ці продукти призначалися ЗСУ. І возили вони їх практично із самого початку конфлікту. Передають вони свої гостинці регулярно, але малими партіями через довірених осіб, які виїжджають на «велику землю». До слова, досить прикольно було дізнатися, що в тому числі й віджату «плотницькими й К» російську гуманітарку хлопці виміновували або викуповували, а після годували українських солдатів».

Сергій Н. — співробітник луганського міськвиконкому:

«Усі ці колишні партійно-комсомольські діячі, а тепер заслужені «ветерани праці» скрізь (із трибун, зі шпальт газет, з екранів телевізорів...) розповідають про те, як же добре жилося в країні Рад. Молоде покоління не бачило того життя й судить про «совок» з цих розповідей і фільмів, а їх активно крутять як на місцевому ТБ, так і показують архівні бравурні новини. Але програма «Время» і вже з нею, нічого спільного з життям у Союзі не мала. Слова про післявоєнний голодомор, у тому числі й практично українському Краснодарському краї, ну ніяк не можуть пов'язатися з фільмом «Кубанські козаки». А вірять красивому фільму, а не очевидцям.

Але найприкріше, що більшість із цих агітаторів у віці за «наше світле минуле» дотепер залишаються заслуженими діячами культури, освіти, медицини, журналістами України. І цілком можливо, що й від «ненависної їм держави» одержують доплату до української пенсії за свої регалії. Одне радує: вірять їм дедалі менше й менше...»

Олена А. — працівник бюджетної організації:

Марина Семенівна працює в нас економістом. За місцевими мірками вона затятий дисидент. Практично кожний ранок починає з того, що вона заходить у наш великий кабінет, де розташовується майже п'ятнадцять осіб, і голосно вітає нас тирадою, що уже стала традиційною: «Слава Україні! Чого мовчимо? Вчіться відповідати. Скоро НАШІ прийдуть!» А ми сидимо й давимося від сміху, дивлячись, як бісяться від злості шанувальники «молодої республіки». Марина Семенівна — висококласний фахівець. Її замінити не має кім. От начальство й терпить. Хоча ми з дівчатами вже не раз говорили, щоб була обережнішою. А вона нам у відповідь: «Нехай це вони бояться, а я вже на пенсії...».

Нас регулярно виганяють як масовку на різні політичні мітинги. І тільки спробуй не піди. Спочатку начальство настійне рекомендувало взяти участь у цих заходах і Марині Семенівні, але після того як ще в 2015 році вона погодилася прийти на парад на честь Дня Перемоги, але при цьому повідомила, що прийде неодмінно з великим українським прапором, бажання її змушувати у начальства відразу ж відпало. І це при тому, що вона повністю російськомовна, а коли намагається говорити українською, то виходить смішніше, ніж в «азірова».

До речі, цей самий прапор і всю національну атрибутику ми взяли в кабінеті нашого колишнього начальника, який був змушений ще 2014 року виїхати разом з родиною. Під час «руської весни» за ним почалося ціле полювання через його проукраїнську позицію. Національна символіка новому керівництву, якого нам призначила «нова влада», була вочевидь не до душі. От ми з дівчатами все й розібрали по домівках. Великий прапор взяла Марина Семенівна. Вона його повісила в себе у квартирі, а внизу поставила портрет Кобзаря. І тепер жартує, що в неї вдома є свій «червоний куточок», а точніше «блакитно-жовтий», де вони з подружками збираються на свої регулярні посиденьки та чекають «хунту»...

Підготував Влад СЕМЕНЧУК.

Фото із соціальних мереж.

ЖИТИ В ОКУПАЦІЇ

Ось така «братерська допомога»

Колектив співробітників Кадієвського (Стахановського) вагонобудівного заводу, який перебуває на окупованій частині області, опублікував у соцмережах відкритий лист про плачевний стан свого підприємства.

Як пишуть працівники, власник по суті кинув підприємство: на українській території його реєстрацію не здійснив і в «ЛНР» не зареєстрував. Нині працює тимчасова адміністрація. «Раніше на заводі працювало п'ять, а то й вісім тисяч людей. Зараз на роботу ходить 400—500, а значиться близько двох тисяч, які перебувають у безплатних відпустках. Вагонобудівники варять мангали, металеві огорожі та інше, коли надходять замовлення від місцевих жителів, і за це одержують жалюгідні копійки», — розповідається в листі. Заборгованість у зарплаті перевищила 20 мільйонів рублів. Час від часу виплачують "якісь частини старих зарплат", зрідка дають продуктові пайки. «Віра в перспективи заводу в більшості людей давно вичерпалася. «Керівництво республіки» кілька разів голосно заявляло про те, що Стахановський вагонобудівний починає роботу, що вже запущені деякі виробництва, але ці пустопорожні заяви викликають у людей тільки роздратування. Зрештою, нічого до ладу так і не було запущено. Ремонт військової техніки, виконання мізерного замовлення на виготовлення болтів, кришок для вагонів і відкидних циліндрів, спроба робити зріджений кисень — це не запуск заводу. Це шабашка», — підкреслюється у відкритому листі.

Крім того, автори листа повідомляють, що раніше населення збирали на мітинг, щоб воно вимагало від України зняття блокади. «Їм потрібно, щоб люди думали, що причина краху заводу — це українська блокада. Але всі розуміють, що справа не в блокаді. І взагалі не в Україні. Справа в Росії», — впевнені на заводі. Річ у тому, що Російська залізниця до війни була головним замовником продукції вагонобудівників. Тепер його запуску перешкоджає відсутність системи менеджменту якості та сертифікатів відповідності на продукцію, які видає Російський РС ФЗТ — регістр сертифікації на федеральному залізничному транспорті». РС ФЗТ призупинив дію цих сертифікатів ще до війни, щоб витиснути продукцію українських підприємств із російського ринку.

Як повідомляють автори листа, у середині серпня заводчани відправили листи на ім'я Президента РФ В. Путіна й Прем'єр-міністра Д. Медведєва із проханням допомогти у розв'язанні нагальних проблем вагонобудівного заводу. Конкретно йшлося про сприяння в одержанні сертифікатів РС ФЗТ. Відповіді вони не одержали. «Напрошується висновок, що росіянам не потрібна продукція Стахановського вагонобудівного заводу. У них є своя розвинена промисловість, яка випускає таку само продукцію. Росії цікавіше розвалити й знищити підприємства Донбасу, а потім повісити цю руїну на шию України, щоб вона її годувала та відбудовувала.

От така «допомога» від «братньої» Росії», — йдеться в зверненні.

Вл. інф.

Імітатори

ЛИСТИ З ДОНЕЦЬКА

Є люди, які вміють створювати видимість роботи: хоч би за що вони бралися, в них не виходить нічого путнього. Тільки шум і суєта. Їх іще називають умільцями зображувати бурхливу діяльність — ЗБД. Коли така риса тільки в однієї людини в колективі, з нею важко, але миряться. А от якщо бурхливу діяльність імітує ціле співтовариство, тоді вже всім навколо погано.

Саме на імітації все тримається в так званій «ДНР». Почнемо з того, що з найперших днів свого існування її ватажки почали створювати нібито справжню державу: в ролі верховного правителя (на кшталт незабутнього адмірала О. Колчака) став глава «ДНР», організували народну раду, яка повинна удавати з себе парламент, створили цілий букет нібито міністерств і відомств.

Добре верхівка, що править, хоч би як вона називалася, існує скрізь, навіть у піратів. Головне все-таки в тому, що робиться в житті. А в новоявленій «державі» хоч що візьми — всюди імітація. Головне, правителі намагаються переконати населення в тому, що життя — гарне. От днями як успіх повідомили про початок руху поїздів від станції Ясинуватої до Іловайська. Незнаюча людина подумає, що це велике досягнення, а по суті — дрібниця, оскільки від Ясинуватої до Іловайська й пішки дійти можна за пару годин. Та й потім, хто й навіщо поїде цим маршрутом, якщо виробництво практично скрізь не працює? Навіть всесвітньо відомий Харцизький трубний завод стоїть.

Найбільше імітатори люблять усілякі наради, засідання, конференції, різні форуми, де можна досхочу поговорити про справу. Цю властиву ледарям рису відзначав ще О. Грибоєдов: «Шумим, братцы, шумим». За кількістю всіляких нарад верхівці «ДНР», мабуть, немає рівних: що не день, то одне, а то й два, три засідання з різних питань — від прибирання вулиць до ринкової торгівлі.

Останнім часом міцно узялися за науку — створили ради із захисту дисертацій при вузах. І справа пішла доволі успішно, уже «оступінено» 40 здобувачів, у тому числі присвоєно вісім звань докторів наук. Залишилася дрібниця: створити свою академію наук. А що, гуляти так гуляти! Тільки от дипломи випускникам вузів поки що невідомо, де видаватимуть: чи то у Воронежі, чи то в Ростові.

Мал. автора.

Імітують і в інших сферах. Нещодавно по місцевому ТБ видали як новину №1: у Донецьку відбулося врочисте гасіння поштової марки місцевого випуску. Філателістам це, можливо, цікаво, але простому жителю для чого? Адже пошта вже понад два роки не працює: лист ні отримати, ні відправити не можна, а тим паче грошовий переказ. Утім, нещодавно повідомили, що грошові перекази можна відправляти через місцевий банк, але... тільки в межах «ДНР». Наприклад, із Донецька в Макіївку, куди на міському тролейбусі можна доїхати за 20 хвилин.

Але головним залишається прагнення підробитися під російські реалії. Це успішно вдається поки що лише в одному — в цінах на товари. Вони ростуть як на дріжджах. Продукти першої потреби (м'ясо, риба, цукор, картопля, городина, фрукти та ін.) коштують приблизно так само, як у Москві, хоча зарплата в «ДНР» набагато менша. Тут теж суцільна імітація: платяться нібито зарплати й пенсії, а насправді — тільки так здається. Запитується, як можна прожити на 2300 рублів, які отримують третина пенсіонерів, якщо кілограм м'яса і риби коштує 350—400 рублів? Адже ринок і магазини не визнають жодної імітації, там треба розплачуватися натуральними повноцінними грошиками.

Ніна ПЛАТЕНЮК.

Донецьк.

В Одесі затримали шлюбного афериста, який зумів обдурити майже два десятки жінок по всій Україні. 45–літнього підозрюваного у шахрайстві взяли під варту. За шість років аферист на «наречених» заробив загалом понад 150 тис. доларів, *повідомляє В'ячеслав Воронков*

Національний банк України у тестовому режимі запустив автоматизовану систему «Online замовлення» для придбання пам'ятних монет фізичними особами. Це спростить умови купівлі нумізматами та дасть змогу гарантовано одержати пам'ятні монети, *вважають у НБУ*

Доброволець занотовував війну

Петро Солтис із міста Здолбунова, що на Рівненщині, пішов у зону АТО добровольцем — із місцевої сотні Самооборони, і перебував на військовій службі в 44-й бригаді 370 днів: з осені 2014-го по осінь 2015 року.

Артилерист пережив реалії війни, зокрема й на передовій, відбиваючи атаки сепаратистів та російських найманців. А коли випадала можливість, занотовував кожен із цих 370 днів у своєму армійському щоденнику. Писав правду про те, що бачив, пізнавав, переживав. Наразі цей щоденник втілився у книжку, яка отримала назву «Записки патріота, або 370 днів у камуфляжі». Її презентація відбулася у рідному місті автора.

Євген ЦИМБАЛЮК,
письменник.
Млинів
Рівненської області.

Петро Солтис** (у центрі) **у колі своїх побратимів — саме їм він вислав перші примірники книги.

Фото автора.

«Дім з ангелом» продовжує рятувати дитячі життя

Одеський обласний благодійний фонд реабілітації дітей-інвалідів «Майбутнє» і дитячий реабілітаційний центр «Дім з ангелом» відзначили своє двадцятиліття.

«Дім з ангелом» нерозривно пов'язаний з іменем його засновника — почесного громадянина Одеси Бориса Літвака, який об'єднав сотні меценатів з усього світу.

Лікування й перебування маленьких пацієнтів у центрі, як і 20 років тому, повністю безплатні. За час роботи тут надано допомогу понад 26,5 тисячі дітей з України та з-за кордону. Із сорока співробітників, взятих на роботу першими у 1996-му, 26 працюють у центрі досі. Відтоді було створено двісті нових робочих місць. Зали й кабінети центру реабілітації «Дім з ангелом» продовжують оснащувати найсучаснішим діагностичним, фізіотерапевтичним, реабілітаційним обладнанням, введено в експлуатацію дві нові будівлі, завдяки чому вдалося розв'язати проблему розміщення іногородніх пацієнтів і поліпшити умови праці колективу.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Ігнорують судові рішення

Прокуратура Сумщини перевірила роботу всіх 18 підрозділів Державної виконавчої служби, що працюють у регіоні. За інформацією заступника прокурора області Сергія Маслюка, було виявлено численні порушення в питаннях виконання судових рішень щодо конфіскації майна засуджених осіб.

Посадовець зазначає, що «встановлено непоодинокі факти зволікань». Найяскравіше «відзначився» Ковпаківський райвідділ Державної виконавчої служби міста Суми. Його співробітники не провели у встановлений законодавством термін жодної виконавчої дії щодо засуджених, яким було призначено покарання у вигляді конфіскації майна. За цим фактом прокуратура розпочала кримінальне провадження.

Володимир ЧЕРНОВ.
Сумська область.

В останню путь проводжали на колінах

Із Соборної площі Черкас провели в останню путь бійця 57-ї механізованої бригади 39-річного Олександра Качура.

Артилерист відслужив рік у зоні АТО, мав кілька легких поранень, смерть наздогнала його на навчальному полігоні «Широкий Лан». Під час тренувальних стрільб від несподіваного вибуху ствола міномета Олександр дістав смертельне поранення.

Земляки проводжали захисника Вітчизни на колінах. Відспівували загиблого священики кількох конфесій.

Без батька залишилося двоє синів — шістнадцяти і п'яти років. Тепер Олександр Качур спить вічним сном на Алеї Героїв у Черкасах.

Ліна ЛЕБЕДЕНКО.
Черкаська область.

ЦИФРА

3,5 млн. грн.** **становить вартість лісопродукції породи дуб без належних документів, яку вилучили поліцейські на Рівненщині. Її виявили працівники управління захисту економіки спільно з прокуратурою області під час проведення санкціонованих обшуків у Рівному та Костополі.

Олександра ЮРКОВА.

Фестиваль почнуть з перегляду вітчизняного кіношедевра

Сьогодні у Запоріжжі розпочинає свою роботу XVIII Фестиваль вітчизняного кіно. У програмі відкриття — зустріч з кіномитцями та перегляд легендарного фільму Юрія Іллєнка «Білий птах з чорною ознакою».

Протягом фестивалю глядачі також переглянуть стрічки і зустрінуться з творчими групами документальних фільмів «Жива ватра» (режисер Остап Костюк), «Зима у вогні» (режисер Євген Афінеєвський) та інших. Найбільш цікавою обіцяє бути ніч у кіно з п'ятниці на суботу. Це відкритий нічний показ робіт у рамках конкурсу «Молоде кіно» для глядачів і журі, під час якого оберуть володаря призу глядацьких симпатій. У суботу відбудеться церемонія закриття фестивалю із показом кращих робіт «Молодого кіно» та врученням призів переможцям.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

У вересні погода тішитиме теплом

Як повідомляє прес-служба Українського гідрометцентру, середня місячна температура у вересні в Україні становитиме 14—18 градусів (у горах 11—13), у західних, північних та Вінницькій областях на 1—2 градуси вище, на решті території близько до норми», — йдеться у повідомленні. За прогнозами синоптиків, у вересні випаде 35—65 мм опадів, у Карпатах до 100 мм. Нагадаємо, за даними Центральної геофізичної обсерваторії, середня температура повітря календарного літа 2016 року в Києві була 21,4 градуса тепла, що на 2,7 градуса перевищувало кліматичну норму.

Уряд виділив кошти для ліквідації наслідків стихійного лиха, що сталося у червні на Закарпатті (Урядовий портал)

Завдяки їхній самопожертві ми живемо та дихаємо

Президент України Петро Порошенко вручив ордени «Золота Зірка» Героя України матерям двох загиблих Героїв АТО — солдата Ігоря Брановицького та капітана Сергія Колодія. Церемонія нагородження відбулася в Маріїнському палаці. Вручаючи високі державні нагороди матерям Героїв, Президент зазначив: «Українські воїни є прикладом волелюбного, жертовного та нескореного українського духу, що дістався нам у спадок від поколінь героїчного українського лицарства. Завдяки їхній самопожертві, і ми про це маємо завжди пам'ятати, ми живемо та дихаємо, ми реформуємо нашу країну. І ніколи не дамо Україні повернутися в імперське ярмо». Глава держави розповів історії героїчних вчинків солдата Брановицького та капітана Колодія. Водночас мати Ігоря Брановицького Ніна Костянтинівна зазначила: «У нашому гімні є слова «душу й тіло ми положим...». Вони поклали свою душу за нас, і наше завдання — продовжити їхню справу, щоб ці втрати не були марними, щоб наші діти могли жити в незалежній і вільній країні, де права кожного громадянина було б захищено».

Вл. інф.

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України).

«Кіборги» усміхаються з білборда

Житомиряни повинні в обличчя знати героїв-земляків, які боронять рідну землю від російських найманців. Так вирішив фотограф Леонід Шрайбікус, запросив чотирьох бійців, які захищали ДАП, і зробив груповий знімок. Тепер він завдяки Центру допомоги учасникам АТО при ОДА — на білборді.

Сергій Голяка не приховує, що йому дуже приємно бачити себе разом із побратимами на знімку. Подобається фото і Володимиру Красоті. «Світлина доводить, що на війні не лише гинуть, — каже він, — відважні воїни повертаються додому з нагородами. І ми всі повинні дбати про незалежність України, її процвітання».

Олег Нагорний згадує, як довго «мучився» з ними автор фото. Результат вийшов гарний. Жартує: мовляв, і не підозрювали, що вони такі «моделі». А Олегу Лосінському приємно, що донька побачила світлину і впізнала його раніше, ніж він довідався про розміщення знімка на білбордах.

Леонід Шрайбікус є також автором календаря з портретами житомирських військових.

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.

Житомир.

На знімку: Сергій Голяка, Володимир Красота, Олег Нагорний, Олег Лосінський.

Фото з сайту Житомирської ОДА.

РЕГІОН: ЛУГАНЩИНА

Контрактників більшає

Луганщина тримає першість серед областей України за кількістю бажаючих проходити військову службу за контрактом. У першому кварталі цього року було набрано лише 54% від затвердженої кількості призовників, у другому — 117%, у поточному — за місяць до завершення кампанії військовий комісаріат уже стовідсотково виконав завдання з укомплектування громадян для проходження військової служби за контрактом.

Як розповів заступник військового комісара Луганського обласного військового комісаріату підполковник Олексій Сірощтан, набір проводиться за двома напрямами: для тих, хто не має досвіду несення військової служби та військової спеціальності, та для громадян, які демобілізовані з лав Збройних Сил України і мають відповідну військову спеціальність. Для військовослужбовців, які протягом 2014—2016 років проходили службу у ЗСУ, передбачене підписання контракту терміном на шість місяців із правом обирати військову спеціальність та місце проходження служби. Всі інші категорії громадян мають право укласти контракт на три роки або до закінчення особливого періоду.

Крім того, Олексій Сірощтан зазначив, що 1 жовтня розпочинається призов на строкову службу до лав Збройних Сил України. Планується набрати 170 юнаків, які після проходження навчання у підготовчих центрах будуть направлені до військових частин України.

***

Тим часом ще один колишній співробітник «податкової інспекції ЛНР» добровільно відмовився служити на користь псевдореспубліки і звернувся в СБУ. За його словами, з початком бойових дій він виїхав у Росію й працював різноробом. Але негативне ставлення до біженців з окупованих територій Луганської й Донецької областей, закиди в боягузтві й небажанні воювати за «Новоросію», загрози життю й здоров'ю, навіть побої і знущання з боку громадян і поліцейських РФ змусили його повернутися в рідний Луганськ. Колишні колеги допомогли працевлаштуватися в «податкову ЛНР». Однак там його очікували незадовільні умови праці, упереджене ставлення до луганчан з боку російських наглядачів. Через три місяці, зрозумівши, що насправді він працює на терористів, «податківець» вирішив виїхати на підконтрольну Україні територію й звернувся до СБУ в рамках програми «На тебе чекають удома».

Якщо перевірка підтвердить, що колишній сепаратист не брав участі в бойових діях, катуваннях і знущаннях, то він буде звільнений від кримінальної відповідальності й зможе жити і трудитися на українській землі.

Павло ВОРОНЦОВ.

ФОТОФАКТ

Біля стін Верховної Ради України відбулася акція протесту, організована Конфедерацією вільних профспілок України та її галузевими осередками. Учасники заходу вимагали погасити заборгованість із заробітної плати найманим працівникам та, у зв'язку з падінням життєвого рівня громадян в умовах девальвації національної валюти, підвищити зарплату й соціальні виплати всім категоріям населення утричі.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...«Коло» єднає митців і державу

У Полтавській галереї мистецтв презентували всеукраїнську виставку сучасного гобелена та художнього текстилю. Це — масштабний арт-проект «Коло», ініційований знаним полтавським митцем Олександром Левадним.

На виставці представлені роботи тринадцяти провідних вітчизняних художників, які працюють у жанрі декоративно-ужиткового мистецтва. Для творення своїх образів митці використовували від традиційних вовни й ниток для вишивання до органічного скла, тканин для фотодруку та багатьох інших підручних матеріалів на кшталт ґудзиків, заклепок, листя тощо. Причому за допомогою модного нині перенесення світлин на величезні площини звичайні фотографії з родинних альбомів «перевтілились» у такі собі новітні ікони з ликами майже святих сімейств...

Цього разу під одним дахом зібрали твори з музейних фондів і приватних колекцій. А їхніми авторами стали художники з Києва, Львова, Полтави та Херсона. Тож виставка об'єднала у велике мистецьке «Коло» всю Україну.

Василь НЕЙЖМАК.

Полтава.

На знімку: столична художниця Ольга Маріно біля своєї роботи.

Фото автора.

...поліцейські крали пальне і продукти, призначені для АТО

Службові особи керівного складу Головного управління Національної поліції України в Хмельницькій області організували та впровадили в дію корупційну схему розкрадання паливно-мастильних матеріалів, які призначалися на повсякденні потреби структурних і територіальних підрозділів поліції. Вкрадений бензин продавали приватним особам. Про це повідомили в ГПУ. Під час проведення комплексу негласних слідчих дій задокументовано прізвища осіб, причетних до впровадження і забезпечення роботи цієї схеми.

Виявлено також непоодинокі факти розкрадання цими ж працівниками поліції великих сум, спрямованих на закупівлю продовольчих товарів для підрозділів, які перебувають у зоні проведення АТО.

До слідчих дій було залучено приблизно 50 осіб із Генеральної прокуратури України, а також працівників Внутрішньої безпеки Національної поліції України з трьох областей та двох спеціалістів-поліграфістів. Вони провели чотири обшуки, під час яких вилучили велику кількість бухгалтерських документів. У причетного працівника поліції виявлено значну суму доларів, євро, гривень, а також велику кількість талонів на пальне.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

На Херсонщині у власність учасникам АТО відведуть понад 1 800 гектарів землі (Держгеокадастр)

Туристи, яких ніхто не бачив

Статистика й реальний стан справ з туристичною сферою в Криму, м'яко кажучи, різняться. Місцеве «міністерство курортів» рапортує про мільйони туристів, котрі нібито відвідали Крим, і навіть про сотні тисяч українців, які прибули на півострів, але реалії далекі від уявного потоку.

Чи їздять громадяни України на півострів? Так. Їдуть насамперед до рідних і близьких, які тут мешкають. Утім, так само, як і кримчани їздять до рідних на материкову Україну. Не можна говорити про те, що події весни 2014 року, коли півострів був, по суті, захоплений, не вплинули на сімейні стосунки. Вплинули, і дуже. Відомі випадки, коли руйнувалися родини, оскільки хтось із подружжя підтримував події в Криму, а хтось не бажав жити в окупації і їхав на материк.

Чи приїздять громадяни України до Криму з туристичною метою? Так, приїжджають, але їх дуже мало порівняно з тими цифрами, які наводить «міністерство курортів». Примітом, рахуючи пасажиропотік, називають цифру майже у два мільйони, але це з урахуванням усіх тих, хто в'їжджає й виїжджає з Криму. А шлях цей лежить через три пропускні пункти в Херсонській області. Коли брати до уваги, що залізничного й авіасполучення із Кримом нема, така цифра видається малоймовірною.

Хоча автомобілі з українськими номерами можна побачити. Українці традиційно обирають для відпочинку західне узбережжя: Євпаторію, Чорноморський і Сакський райони. Активно їдуть у Крим і росіяни, традиційно надаючи перевагу ПБК. Але сервіс, до якого звик багато хто, побувавши на закордонних курортах, на півострові залишає бажати кращого. Навіть заявлені «зоряні» об'єкти розміщення, яких нараховували на півострові п'ятдесят два із приблизно двох тисяч готелів і пансіонатів, не вселяють оптимізму щодо майбутнього кримських курортів.

Набережна в Євпаторії. Літо 2016 року.

Екс-міністр курортів і туризму півострова Олександр Лієв, який нині очолює низку громадських організацій, що допомагають кримчанам, котрі залишили півострів, адаптуватися в Києві й інших регіонах України, вважає, що цьогоріч курорти Криму відвідає майже 1,5 мільйона осіб, тобто збережуться минулорічні показники.

«Річ у тім, що рентабельність кримського санаторно-курортного комплексу й туризму починається з цифри в 3 мільйони туристів на рік. Крим от уже третій рік поспіль ніякої динаміки не демонструє, тож і про рентабельність говорити не варто», — повідомив він кореспондентові «Голосу України».

Раніше понад 70 відсотків туристів тут становили громадяни України, а нині турпотік знизився в рази, і говорити про якийсь підйом кримських курортів не можна.

Водночас Лієв упевнений у тому, що не варто руйнувати зв'язки України з Кримом. «Я за те, щоб ми не порушували наших зв'язків із Кримом — економічних, транспортних та інших. Нам потрібно думати на крок уперед — про повернення півострова», — зазначає екс-міністр. За його словами, не варто руйнувати туристичні зв'язки, припиняти поїздки кримчан на материкову Україну й українців у свій Крим.

За підсумками курортного сезону кримська влада знову говоритиме про «рекордну» кількість туристів, але, схоже, цих туристів вони бачать тільки у своїх снах, а реальний стан справ свідчить про зворотне.

Михайло РУДЕНКО.

Крим.

Фото автора.

СОЦОПИТУВАННЯ

Тепер у Крим — ані ногою!

Питання — їхати на відпочинок до окупованого Криму чи ні — для багатьох українців уже стало риторичним. Для всіх моїх знайомих воно має лише одну відповідь — категоричне «ні».

Усіх... крім однієї подруги. Вона щоліта вирушає в Євпаторію, де залишився бабусин будинок, рахунки за який треба сплачувати. Звісно, це можуть зробити й родичі, котрі постійно проживають на півострові і здають її дім у оренду. Але подруга попри всі кордони і складнощі з дорогою їде туди, де народилася, де їй усе дороге й рідне і де раніше просто-таки феєрично проводила кожне літо. Втім, останніми роками про феєрії уже не розповідає. Та й із родичами дискусій на будь-які політичні та економічні теми намагається уникати — вони то звинувачують її у тому, що світло й воду їм вимикає, то запевняють, що їм тепер набагато заможніше живеться. Але ж очі не обманеш...

Проте переважна більшість українців у щасливі довоєнні роки вирушала на півострів не у справах, а на відпочинок. Невже їздять і досі? «Чи ви відвідували Крим цього літа?» — таке запитання нині розміщене на сайті «Голосу України» (www.golos.com.ua). І хоча опитування ще не завершене, про деяку тенденцію вже можна говорити з упевненістю.

- «Після анексії до Криму ні ногою» — так відповіли 70,8% респондентів.
- «Крим ніколи не був для мене курортним місцем» — заявили 14,6%.
- «Так, це наша сімейна традиція» — зізналися ще 14,4%.

Долучайтеся до опитування! Нам цікава ваша думка!

Юлія ПОТАПЕНКО.

Пляж у селищі Чорноморське. Крим.

Дідусь загиблого внука читав його листи з фронту

Стенд пам'яті Євгена Костюка, наймолодшого вінничанина, який загинув в АТО, відкрито у перший день нового навчального року у його рідній школі № 11 у Вінниці.

Згадати добровольця, бійця штурмової роти ДУК «Правий сектор» Євгена Костюка, у шкільному музеї «Пам'ять» зібралися його рідні, друзі, побратими, вчителі й учні. Дідусь хлопця — полковник у відставці Анатолій Костюк — після того, як розповів про внука, зачитав листи, які той писав із зони АТО. «...Розповім про побратимів. Я вже не можу відділити їх від своєї сім'ї. Вони для мене стали рідними. Такими, як ти, дідусю, як мама...»

На стенді представлено фотографії Євгена Костюка — шкільні і з фронту, камуфляжний одяг, листи, військову атрибутику. Директор шкільного музею «Пам'ять», вчителька історії Тетяна Назарук, звернулася до присутніх із проханням доповнити експозицію новими матеріалами, донести її слова до тих, з ким воював Євген Костюк, щоб вони поділилися спогадами про відважного юнака.

Куточок бійця поруч із матеріалами, що розповідають про ще двох випускників школи — військового кухаря Тараса Сича, який загинув під Дебальцевим, і Валерія Тарнавського, життя якого обірвалося у далекому Афганістані під час служби у Радянській армії.

Євгенові Костюку 28 серпня мало б виповнитися тільки 19! У 2014-му він разом із групою хлопців прийшов у батальйон ОУН. Комбат Микола Коханівський спочатку відмовив безвусим юнакам. Ті не відступали. Повторювали, що вони не діти, а воїни. На початку нинішнього року Євген перейшов у ДУК «Правий сектор». 2 червня підірвався на розтяжці. Дві доби лікарі Дніпропетровської лікарні імені Мечникова боролися за життя хлопця. Але поранення в голову виявилося надто тяжким...

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На знімку: одна з фотографій Євгена Костюка, представлена на стенді пам'яті наймолодшого вінничанина, загиблого в АТО.

Фото надано автором.

Хто з переселенців може не отримати субсидію?

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

Наша сім'я вирішила звернутись за оформленням субсидії. У зв'язку з переїздом із тимчасово окупованої території я вже понад рік офіційно безробітний. В управлінні соцзахисту мені повідомили, що при обрахунку субсидії на нашу сім'ю мій середньомісячний дохід порахують на рівні майже трьох тисяч гривень. Проте на обліку в центрі зайнятості я не перебував, таких грошей не отримував. Якщо до цієї суми додати виплати нашій сім'ї як переселенцям, ми взагалі втратимо надію на субсидію. Чи правомірні дії працівників УПСЗН?

Кирило.

Харківська область.

До травня 2015 року субсидія не призначалася, якщо у житлових приміщеннях були зареєстровані працездатні громадяни, які не працювали протягом трьох місяців перед зверненням по допомогу. З першого травня 2015-го в редакції Постанови «Про спрощення порядку надання населенню субсидій для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг, придбання скрапленого газу, твердого та рідкого пічного побутового палива» з'явилась норма про те, що працездатні особи, які не працювали, можуть отримувати субсидію, проте для її розрахунку за кожний місяць цим особам враховувався дохід на рівні 1218 грн.

У квітні 2016 року було внесено чергові зміни до порядку надання субсидій, зокрема на сьогодні для працездатних осіб, які офіційно не працюють, у розрахунок субсидії за кожний місяць включається місячний дохід на рівні двох розмірів прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб у відповідному періоді (з 1 травня 2016 р. — 2900 грн.). Фактично держава вважає, що переселенець, який з певних причин не працював протягом періоду, за який визначаються доходи (або працював, проте його середньомісячний сукупний дохід менший прожиткового мінімуму), отримував умовний заробіток у розмірі двох прожиткових мінімумів. Зрозуміло, що ці зміни істотно впливають на середній рівень доходу всієї сім'ї, зменшуючи суму субсидії.

Така новація стосується не лише переселенців, а всіх громадян.

Варто зауважити, що в окремих випадках за рішенням районних, районних у м. Києві та Севастополі держадміністрацій, виконавчих органів міських, районних у містах рад або комісій, які ними утворюються, для осіб, котрі проживають у сім'ях, що опинились у складних життєвих обставинах, **у розрахунок субсидії може включатися місячний дохід на рівні прожиткового мінімуму (1450 грн.),** встановленого для працездатних осіб у відповідному періоді.

Що ж таке складні життєві обставини? Законодавець визначає їх як ситуації, спричинені інвалідністю, віком, станом здоров'я, соціальним становищем, життєвими звичками і способом життя, внаслідок яких особа частково або повністю не має (не набула або втратила) здатності чи можливості самостійно піклуватися про особисте (сімейне) життя та брати участь у суспільному житті.

Тож при зверненні за призначенням субсидії, якщо ви бажаєте, щоб комісія розглянула можливість обчислення місячного доходу на рівні прожиткового мінімуму, вам необхідно довести, що ви перебуваєте в складних життєвих обставинах.

Зверніть увагу. До сукупного доходу **при обчисленні субсидії не враховується щомісячна адресна допомога внутрішньо переміщеним особам** для покриття витрат на проживання, в тому числі на оплату житлово-комунальних послуг.

Наталя ТИТАРЕНКО.

Буде мир. Буде воля. Буде правда,
або Совісні відчуття патріотів

РОСІЙСЬКИЙ СОЛДАТЕ, КИДАЙ РУШНИЦЮ, ІДИ ДОДОМУ

Чи є в Росії шанс уникнути катастрофи? Таке питання всерйоз обговорюють міжнародні експерти. Карлик не навоювався, а частина його народу, яка любить здобувати в тисняві млинці з лопати й салат із самоскида, боїться правди й облизує фальшивих героїв. А за боязкі спроби матерів нагадати про злодіяння путіна проти своїх дітей (Беслан, Норд-Ост, Курськ) не тільки засуджують, а й... судять. Почуття російських віруючих не ображає лише освячення ракети «Сатана». Але цвяхів у кришку домовини тирана стає дедалі більше. І саме зараз вирішується доля не тільки України, а й Росії, якій потрібно позбутися насамперед імперських амбіцій і месіанських завдань. І потрібна ідея, яка об'єднає народ навколо вічних цінностей, а не війни, і наблизить мир.

Анастасія КИРИЛЕНКО (Новосибірськ—Париж, журналіст):

— Під час чергових баталій на тему того, чи мають ліберально налаштовані росіяни право радити українцям, я написала (http://moscou-actu. livejournal. com/644018. html) для себе кодекс поведінки російського опозиціонера:

— визнати Україну закордоном з усіма наслідками, що випливають, — тобто бути готовим до роз'яснень про політичний контекст у Росії, рівні свобод, оскільки іноземці, у цьому разі українці, за всім, що відбувається в РФ, стежити не зобов'язані;

— визнати самостійну цінність української революції (а те, що це якийсь «трамплін» для російської — «треба, щоб ви змогли, а потім вже ми»; виходить, що головні знову «ми»);

— не думати, що Україна ЗОБОВ'ЯЗАНА приймати російських політбіженців і розуміти, що отримання такого статусу — це тривалий процес, так само, як у Європі й США;

— не забувати, що хоч би як було важко, доведеться займатися й путінізмом, і, більше того, — саме це повинно бути пріоритетом для росіян...

Це я можу повторити й сьогодні. І, виходячи зі своїх правил, дозволю собі пояснити іноземцям — українцям, — звідки насправді взявся Путін.

Коли в 1991 році в Москві не вдався путч за повернення до СРСР під керівництвом діячів армії та КДБ, було впроваджено план «Б» — передача ресурсів, що контролювалися КПРС, у руки дебешників другого ешелону й бандитів. Так, російські політичні діячі, покійний Гайдар і Чубайс, що нині живий і здоровий, котрі зберігають ореол борців за демократію, були відомі фразою, що «в Пітері в них є свій дебешник». Лишень через кілька років «свого дебешника», який мав налагоджені зв'язки з організованою злочинністю, витягли з Пітера в Москву й призначили «спадкоємцем». Багато хто з людей, що були близькі до Путіна, загинули за загадкових обставин. Загинули й люди, котрі могли б скласти конкуренцію Путіну.

Ми намагаємося аналізувати, що там у голові у «папи» (одне із прізвиськ Путіна), але за ним — мафія та оргзлочинність. Він нахабно й просто в розмові із західними лідерами розмовляє на фені, так було із Саркозі в 2007 році. Його Путін пообіцяв «розчавити», якщо той не «змінить пластинку», і в результаті Саркозі швиденько забув про свою підтримку членства України в НАТО.

«Бували гірші часи, але не було підліше» — ця фраза повною мірою відноситься до Росії сьогодні. Приклад. На жалюгідну купку людей, що протестували неподавно в Москві проти нападу Росії на Україну, за звільнення Сенцова й Кольченка, напали кремезні «тітушки». Мені сподобалася дівчина, що відбивалася древком транспаранта.

Поважаючи передостанній пункт власного кодексу (насамперед, маючи російський паспорт, потрібно займатися Путіним, а потім уже комусь радити), я все-таки ризикну: тільки чітка моральна позиція допоможе українцям. Потрібно розуміти, що головна провина Донбасу — спільний кордон з Росією. Головне українцям — продовжувати боротьбу всередині країни, тому що Путін вичікує, поки «Майдан» зійде нанівець.

Дозволю собі поділитися тим, що я чую про Україну на Заході від журналістів, політологів, дослідників у неформальних розмовах. «Не можна давати Україні летальну зброю. Вони настільки корумповані, що одразу продадуть її росіянам». «Що, в Росії купуються посади? Але в Україні теж, повірте». І це кажуть не вороги України, а люди, що привселюдно захищають її від російської агресії.

Мій кодекс завершувався так:

Українці насамперед борються з політичною та економічною корупцією в самій Україні, адекватні росіяни — в Росії, а потім обмінюються інформацією і слухають поради одне одного (якщо хочуть). Щоб не було такого, коли відсутність реформ або набивання кишень чиновниками й олігархами в Україні виправдується наявністю війни з Росією чи відсутність боротьби з путінізмом росіян — тим, що «в нас у Росії вже немає жодних надій, натомість ми допомагаємо вам, українцям».

Олексій САЛМІН (Міасс, бізнесмен):

— Українці пишуть: «Не вибачу росіянам ніколи і не прийму вибачень за окупацію, анексію, за вбивство жителів України. І поясненя «ми ж не знали» — не приймаю.

Хлопці українці! Я, Салмін Олексій Олексійович, прошу вибачення в України за окупацію, анексію, за агресію моєї країни. Це мої відчуття сумління, уже десятки років. Що стосується мовчазної більшості. То вони не тільки не вибачатимуться, вони зловтішно впевнені: «Так їм і треба!», «Самі винні!», «Путін знає, що робить!» і т. п. Радянські-російські люди (більшість) зазнавали колись сорому і бажання покаятися з приводу вбивства царської родини? Чи з приводу мовчання при репресіях Сталіна? Я чув від дітей і онуків репресованих: «Ех, Сталіна не вистачає!». Цілком щиро!!! Чи совки і рашисти зазнають сорому і бажання попросити вибачення за агресію, анексію і убивства перед прибалтами, фінами, поляками, угорцями, чехами і словаками, афганцями, молдованами, грузинами? Ще чого вигадали! У більшості росіян немає каяття із цього приводу! Набагато зрозуміліше, якщо вже матері відмовляються від своїх ЗАГИБЛИХ синів! Я за тридцять років разів п'ятнадцять був в Україні й жив подовгу, добре знаю менталітет, характер і реалії України. Більшість росіян НІКОЛИ не були в Україні і ніколи не будуть. Бажання більшості представників моєї нації до зміни місць — мінімальне. Своє болото є — і добре. На сотні років наперед Україна і Росія будуть у розколі (пом'якшую). Зустрічатися українці й росіяни будуть на курортах, на спортивних матчах. І ці зустрічі будуть неприязні. Незалежно від того, попросив ти вибачення чи ні.

Уже країна затихла. Засіла по домівках. Розмірковує. Чи час вже кричати: «Крим не наш!!!!»?

Або спуститися в льох і подивитися, як збереглася картопля?

У сімейних справах подовгу жив під Києвом. З 1981-го по 2011 рік. Спостерігав еволюцію відносин зсередини. 1991 рік — моя реакція: «Куди ви від Росії дінетеся, без газу, нафти і природних ресурсів». І бажання менше говорити російською, косилися й часом бухтили в транспорті.

Кінець 90-х. Подив. Звідки???? Раніше, ніж у Росії — іномарки, стільникові телефони, величезні котеджі!!! 2004 рік — я вже повністю на боці України! Ще б пак! Таке маргінальне бидло вилізло в мене в країні! Відтоді уже понад 10 років я «белоленточник», «несогласный». Скільки веду дискусії, суперечки, доводжу друзям, знайомим, що Україна — це ЄВРОПА! Що вона чистіша, культурніша, справедливіша, спокійніша і вільніша.

Моя Батьківщина СРСР-Росія. З'явився на світ. Ріс. Учився. Пишався країною (не державою!), народом. Відчуття внутрішньої гармонії не залишало. Не скромно було. І раптом, майже як у Гете: «...земную жизнь пройдя до половины, я очутился в сумрачном лесу...» Змінилося сприйняття Батьківщини. Перестав розуміти суспільство. Бачив Росію єдиним цілим. Сьогодні бачу клаптикову ковдру з нитками, що стирчать. Соромно. За себе. За суспільство. За державу... Буде мир. Буде воля. Буде правда. Не буде мене, того, що наближаєть до «сумрачного леса». Мрійника-idealіста. Того, хто вірить у справедливість...

Олексій СУХОВЕРХОВ (Москва, письменник):

— Співвітчизники! Ну що, важко нам живеться через кризу? Пропоную згадати Олександра Васильовича Суворова: «Важко в навчанні — легко в бою!». Причому, ось це «у бою», з урахуванням зовнішньої політики Володимира Путіна, краще раззагалегідь розуміти буквально... Знаєте, що робили древні греки, залишаючи завойовану Трою й повертаючись додому в рідну Елладу, на своїх кораблях? Вони вигукували імена загиблих товаришів. Для того, щоб їхні душі могли слідувати за ними. Тільки так, в уявленні древнього народу, загиблі могли знайти спокій.

Але ми не стародавні греки. Ми дрімучі совки. І наша російська армія перетворює наших синів, якими б вони не були — в невідомих солдатів. Так було в Другу світову — сімдесяти років не вистачило не тільки для того, щоб поховати наших батьків і дідів гідно, але навіть згадати всі їхні імена. Нові часи й нові війни — нічого не змінили. Указом президента Путіна тепер втрати міністерства оборони в мирний час, втім, також, як і у військовий, вважаються державною таємницею.

Проте російська влада завжди вирізнялася суворістю, але при цьому — цілковитою недалекоглядністю, що межує з розумовою відсталістю. Приблизні дані про загиблих у найгострішу фазу війни на Донбасі може обчислити будь-який школяр. Зробити це можна так: звертаємося до офіційної статистики народжуваності й смертності за період. Дані беремо в Інституті демографії Національного дослідницького університету «Вища школа економіки», що, у свою чергу, поза всяким сумнівом, одержує їх від Федеральної служби з державної статистики. Дивимося дані за 2014 рік і бачимо. Є загальний тренд, тенденція народження й смерті. І очевидний стрибок із серпня по жовтень. Число померлих протягом трьох місяців зросло з 146 тис. осіб на місяць до 163 тис. осіб. А потім, у листопаді, повернулося до колишнього показника й навіть нижче, до 143 тис. осіб. Чому саме тоді?

Але ми знаємо, що саме в серпні Росія найнахабнішим чином порушила кордон України. Графік це показує: саме до вересня назад на Батьківщину почали надходити тіла вбитих. А потім, уже восени почалося перемир'я. Наскільки зросла смертність? Ми можемо припустити, що коливання числа померлих від місяця до місяця змінюється приблизно на 5 тис. осіб — про це свідчать дані за кілька минулих років. Офіційна російська статистика фіксує зростання смертності на 17 тис. за три місяці. Навіть якщо зробити поправку на 5 тис., то виходить, що населення скоротилося на зайвих 12 тисяч.

Звичайно, названа цифра — приблизна. Її ніколи не озвучить міністерство оборони. Тим паче, що тепер це ще й секретні дані. Однак усі вбиті так чи інакше потрапляють у загальне зведення по населенню Росії. І, як бачите, у результаті жодної таємниці немає.

Підготувала Наталія ЯРЕМЕНКО.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ІЗ ПОШТИ

Простіть нас, Ангели добра

А Небо все Хлопців
наших приймало...
Котилися сльози...
боліла душа...
Простіть нас,
Ангели Світла
й Добра,
Ми мало молилися
і благали.
Тернова, холодна
наша сльоза...
І знову лелеки в небо
взлетіли...
Поламані крила
і капає кров...
Простіть нас, Лелеки,
за зламані Крила...
За Віру малу...
і нещиру любов...»

Світлана ЧАРУК, художниця.

Одеса.

Там, где надо правду сказать...

Вся Россия сегодня —
«Норд-Ост»,
Вся Россия сегодня —
Беслан,
Вся Россия сегодня —
погост,
Вся Россия сегодня —
капкан.

Каждый бандой
в заложники взят,
Каждый платит банде
оброк,
Вертухаи по вышкам
стоят,
Кто родится —
пожизненный срок.

По периметру колючка
и ток,
Дай команду — застучит
вся страна.
Это ленинских мутаций
итог.
Дом родной россиянам —
тюрьма.

Если что, нарожают ещё,
Если что, знают,
где промолчать,
Если что, то польётся
враньё
Там, где надо правду
сказать...

Мозоль от курка

Передёрнуло время затвор,

И патрон оказался в стволе.

Нам из прошлого приговор

Прочитает лежащий в земле.

Наша память опять коротка.

Под ногами не камень —
песок,

И на пальце мозоль
от курка,

И запёкся кровавый висок.

Крылья многим сломали
из нас.

С каждым днём звучит
громче хруст.

Вытекает выбитый глаз,

Но пылает огненный куст ...

Под прицелом

Вам имя — легион,
И все вы «патриоты».
Страна большой загон,
У власти идиоты.

Копытами стучат
По коридорам бесы,
У ленинских внучат
Лишь волчьи интересы.

Течёт рекою кровь
С семнадцатого года.
И слушают все вновь
Кремлёвского урода.

С винтовкой «патриот»
Россия под прицелом.
Закрой глаза и рот
И будешь просто целым...

Олексій ЧЕРНАКОВ (із Санкт-Петербурга, нині перебуває в політичній еміграції в Європі).

СУСПІЛЬСТВО

Прокуратура Запорізької області вирішує питання про оголошення в розшук і заочне засудження головного державного ревізора–інспектора відділу фактичних перевірок, контролю за готівковими операціями управління аудиту Головного управління Державної фіскальної служби в Запорізькій області, *цитує офіційне повідомлення прес–служби відомства наш власкор Леонід Сосницький*

Сепарів на передову женуть

За інформацією прес-центру штабу АТО, ситуація в зоні протистояння на сході України залишається контрольованою і загалом характеризується дотриманням режиму тиші. Хоча збройні провокації з боку російсько-окупаційних військ досі тривають.

Так, за добу (за даними штабу АТО на 06.09) супротивник 21 раз відкривав вогонь по позиціях українських підрозділів: 6 випадків зафіксовано на маріупольському напрямку, 13 — на донецькому, 2 — на луганському. Бойовики застосовували стрілецьку зброю, гранатомети і мінометы, зокрема й заборонені Мінськими угодами.

Нагадаємо, що на Донбасі з 1 вересня почало діяти повне й безстрокове припинення вогню, якого тривалий час домагалася українська сторона під час роботи Тристоронньої контактної групи в Мінську. Тому Збройні Сили України, попри провокаційні дії бойовиків, неухильно дотримуються досягнутих Мінських угод.

У результаті оперативних заходів, проведених представниками сили спеціальних операцій Збройних Сил України, в одному із сіл Новоайдарського району Луганської області, неподалік лінії розмежування, було виявлено схованок з боєприпасами виробництва РФ. А це вкотре доводить присутність російського агресора на території України.

Як повідомила віце-прем'єр-міністр України з питань європейської та євроатлантичної інтеграції Іванна Климпуш-Цинцадзе, посилаючись на дані Генерального штабу Збройних Сил України, нашим військовим на Донбасі, крім 35 тисяч бойовиків (місцеві колабораціоністи і найманці з Росії), протистоять підрозділи зі складу регулярних частин ЗС РФ у кількості майже шість тисяч осіб. Це переважно кадрові військовослужбовці зі своєю зброєю і технікою.

Російські військові прибувають на Донбас із різних регіонів Росії почергово, шляхом ротації, невеликими групами зі складу своїх бригад і дивізій. Переважно вони перебувають на позиціях другої і третьої лінії оборони й у тилу супротивника, обіймають більшість командних посад, працюють зі складною військовою апаратурою та озброєнням. Крім цього, російські військові виступають як загороджувальні загони для бойовиків.

5 вересня наша військова розвідка зафіксувала чергове прибуття до Донецька ще майже 450 військовослужбовців ЗС РФ. Однак Головне управління розвідки Міністерства оборони України проводить постійний збір даних про цих людей і на сьогодні володіє фактично повною інформацією про кожного окупанта, який прийшов воювати на нашу землю. Усі ці матеріали ГУР регулярно публікує у відкритих джерелах з обов'язковим нагадуванням про неминучість покарання за військові злочини, які не мають терміну давності, і про відповідальність згідно з нормами міжнародного і національного кримінального права.

Влад СЕМЕНЧУК.

Тернопільський «Промінь» відновить виробництво

Тернопільське державне науково-технічне підприємство «Промінь», що входить до складу ДК «Укроборонпром», отримало можливість відновити свої потужності та інвестувати у виробництво. Про це повідомив заступник генерального директора концерну Володимир Кострицький.

За сприяння Укроборонпрому та Тернопільської обласної державної адміністрації державне підприємство розробило план санації до початку провадження у справі про банкрутство. Господарський суд Тернопільської області цей план затвердив. До цього така процедура застосовувалася лише для підприємств приватного сектору економіки. Такі заходи дають змогу уникнути порушення провадження у справі про банкрутство «Променя». Підприємство також отримує можливість розблокувати свої рахунки, розрахуватися з боргами та відновити виробничу діяльність. Як розповів «Голосу України» виконувач обов'язків заступника директора підприємства Ігор Карачко, наразі «Промінь» працює над програмою енергозбереження і виготовляє твердопаливні котли для шкіл та інших соціальних об'єктів. Попереду — робота відповідно до профілю. Загалом, як повідомили в Укроборонпромі, підприємство спеціалізується на розробленні та виробництві передавальної апаратури, виготовленні антенних систем з різним діаметром дзеркал для наземних станцій супутникового телебачення та зв'язку. Нині його продукція затребувана для виробництва систем ППО, а також для авіаційної навігації.

Нагадаємо, що ДК «Укроборонпром» оснащує українську армію новою сучасною технікою, впроваджує стандарти НАТО, кооперується зі світовими лідерами — виробниками озброєнь. За два роки підприємства концерну виготовили для Збройних Сил України та інших структур понад 12 тисяч одиниць зброї та техніки.

Вл. інф.

А за брак відповіси

СЛІДАМИ НАШИХ ВИСТУПІВ

Керівника Служби автомобільних доріг у Кіровоградській області звільнено за грубі порушення під час ремонту дороги М-12 Стрий—Тернопіль—Кропивницький—Знам'янка, повідомила пресслужба Укравтодору.

«Нове покриття дороги державного значення М-12 Стрий—Тернопіль—Кропивницький—Знам'янка, на якій виконувався і поточний дрібний, і поточний середній ремонт, потріскалося та пішло хвилями. Окрім цього, працівники ДП «Дорцентр» під час планової перевірки якості виконаних робіт виявили аналогічні недоліки та дали доручення їх усунути, — зазначено на офіційному сайті Укравтодору. — 30 серпня 2016 року було проведено повторну перевірку щодо усунення вищезазначених недоліків. Окрім того, що порушення не було виправлено, додатково виявлено руйнування кромки, експерти виявили нову вибоїну, узбіччя також досі належним чином не облаштовані. У зв'язку з цим керівника Служби автомобільних доріг у Кіровоградській області було звільнено за грубі порушення професійних обов'язків».

Про ці та інші недоліки та порушення на автомобільних дорогах Кіровоградщини «Голос України» писав неодноразово («Він сказав: «Поїхали»?! А ще: «Будете сидіти!» за 30.08.2016 та «На мапі — міжнародна магістраль, а під колесами — глибокі ями» за 14.04.2016).

На тому, що якість ремонтних робіт сьогодні для Укравтодору — першочергове завдання, наголошує т. в. о. голови відомства Євген Барах. «Ми проводимо масштабні перевірки і звільнятимемо людей, допоки не досягнемо бажаного результату. Я дуже хочу, щоб керівники служб на своїх посадах навчилися нести персональну відповідальність за кожну свою дію в рамках професійних обов'язків», — зазначив чиновник.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

СПОРТ

Аби почати, а там воно піде

Ф у т б о л. ЧС-2018. Відбірний раунд. Європа. 5 вересня.

Група D. Грузія — Австрія. 1:2. Сербія — Ірландія. 2:2. Вельс — Молдова. 4:0.

Група G. Іспанія — Ліхтенштейн. 8:0. Ізраїль — Італія. 1:3. Албанія — Македонія. 1:1.

Група I. Хорватія — Туреччина. 1:1. Фінляндія — Косово. 1:1.

Україна — Ісландія. 1:1. Голи: Фіннбогасон, 6, Ярмоленко, 41. На 83-й хвилині Коноплянка не реалізував пенальті (стійка).

Україна: П'ятов, Бутко, Кучер, Ракицький, Соболь, Сидорчук (Зозуля, 63), Степаненко, Ярмоленко, Коноплянка, Коваленко, Зінченко (Шахов, 90). **Тренер** — Андрій Шевченко.

Ісландія: Галльдоурссон, Сайварссон, Аурнасон, Р. Сігурдссон, Скуласон (Магнуссон, 42), Гуннарссон, Г. Сігурдссон, Гудмундссон (Галльфредссон, 84), Б'ярнасон (Траустасон, 75), Бьодварссон, Фіннбогасон. **Тренер** — Геймір Гадльгрімссон.

Рефері — Клеман Тюрпен (Франція).

Київ. НСК «Олімпійський». Без глядачів. 22 градуси.

***

Початок зустрічі проти Ісландії відбувався за жахливим сценарієм. Після передачі Б'ярнасона нападник гостей Фіннбогасон вискочив сам-на-сам із П'ятовим. Андрій зреагував на удар. Але м'яч влучив у нашого капітана Кучера, і вже з другої спроби Фінбогасон забив гол, як кажуть у таких випадках, швидкий.

Ісландці продовжили діяти агресивно і вже незабаром мали нагоду збільшити перевагу. Але Бьодварссон спочатку з кількох метрів влучив у П'ятова, а потім повторним ударом не поцілив у фактично порожні ворота.

Через кілька хвилин господарі, котрі грали без номінальних нападників, могли зрівняти рахунок. Ярмоленко гостро прострелив з правого флангу, але Коноплянка, котрий перебував на дальній стійці, не зміг завершити комбінацію.

Підопічні Андрія Шевченка, який дебютував у ролі тренера збірної, перебрали на себе контроль м'яча. Але йшли вперед досить повільно і без особливої винахідливості. А результативна атака в нашої команди вийшла наприкінці тайму, коли Ракицький потужно пробив здалеку, воротар парирував удар. М'яч підібрав Ярмоленко **(на знімку вгорі)** десь у районі одинадцятиметрової позначки і, не зволікаючи, точно пробив у нижній кут.

У другому таймі гості часом віддавали ініціативу нашим, але ті ніяк не могли знайти шпарину в щільній обороні ісландців. Запам'ятався момент ближче до кінця матчу, коли дебютант нашої збірної, оборонець Соболь, ефектно пройшов лівим флангом і небезпечно пробив під гострим кутом. А вже за кілька хвилин Бутко ввірвався в карний майданчик гостей уже з протилежного боку, його збили, і рефері призначив пенальті. Але Коноплянка пробив у стійку. Так було втрачено реальний шанс вирвати важку стартову перемогу. Але початок зроблено, маємо перше зароблене очко.

***

Андрій Шевченко:

— Мій дебют — то не головне. Насамперед хочу подякувати футболістам за самовіддачу, побачив єдину команду. Після швидкого пропущеного гола наші гравці не занепали духом. Щоправда, був короткий епізод, коли вони розгубилися. Однак, на щастя, швидко зібралися і перевели гру в той тонус, який ми хотіли бачити. З такою командою, як Ісландія, треба багато терпіти.

Коваленко **(на знімку в центрі внизу)** вийшов на позиції центрфорварда і виконав усе, про що ми його просили. Зміна амплуа була потрібна, бо нашим нападникам поки що бракує ігрової практики в їхніх клубах.

Щодо епізоду з незабитим пенальті. Це гра, не знаю жодного футболіста, який реалізував би протягом кар'єри геть усі одинадцятиметрові. Чому пробивав саме Коноплянка? Я ще перед зустріччю сказав, що пенальтистом буде Євген...

***

Отже, початок зроблено. Жодна з команд нашої групи не здобула перемоги. А нам тепер треба думати вже про наступний поєдинок і підійти до нього в належному фізичному і психологічному стані. 6 жовтня збірна України зіграє в Туреччині.

Геннадій БРАНИЦЬКИЙ.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Жінки вийшли в лідери, чоловіки здолали Росію

Шахи. Баку (Азербайджан). 42-га Всесвітня Олімпіада. 4-й тур.

Жіноча збірна України після перемоги над французенками вийшла в лідери.

Україна — Франція. 3,5:0,5. Ганна Музичук — Коллас. 1:0. Марія Музичук — Майсурдзе. 1:0. Жукова — Коньо. 1:0. Гапоненко — Навротеску 0,5:0,5.

Порадували і чоловіки, котрі здобули принципову бойову звитягу над російською командою.

Україна — Росія. 2,5:1,5. Ельянов — Крамнік. 0,5:0,5. Пономарьов — Томашевський. 1:0. Коробов — Непомнящий. 0:1. Волокітін — Грищук. 1:0.

Результат саміту G20 для Києва — попередня домовленість про зустріч «нормандської четвірки»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Для України саміт G20 був цікавий тим, що в ньому брали участь країни, залучені до «нормандського формату». І хоча канцлер Німеччини Анґела Меркель заявила, що в перебігу її розмов на тему українського питання під час саміту ніяких практичних подій не відбулося, бо «для цього потрібна також Україна», однак тема конфлікту на Донбасі була обговорена принаймні на кількох зустрічах. Серед них окремі перемовини президента РФ Володимира Путіна із Меркель та президентом Франції Франсуа Олландом, зустрічі президента США з російським керівником, розмова Обама-Меркель, зустрічі Обами з британським прем'єром Терезою Мей, а також тристороння зустріч лідерів США, Німеччини та Франції. Експерти відзначають: факт того, що під час саміту не оголосили про жодне рішення по нашій державі — це, швидше, добра новина на даному етапі. Бо це було б свідчення, що учасники про щось домовилися за Україну без України.

У свою чергу, В. Путін за результатами G20 під час прес-конференції повідомив, що не бачить іншого формату для переговорів стосовно мирного врегулювання на Донбасі, крім нормандського.

Загальний підсумок цьогорічного саміту «Групи двадцятки» учасники виклали у «Ханчжоуському консенсусі» — це всеосяжна і комплексна концепція, спрямована на забезпечення впевненого, стійкого, збалансованого та інклюзивного зростання світової економіки. Глави G20 обіцяють «старанно працювати, щоб побудувати відкриту світову економіку та протистояти протекціонізму».

Юлія ЯЩУК.

На крок ближче

Комітету Європейського парламенту з питань громадянських свобод, юстиції і внутрішніх справ (LIBE) пропонують затвердити пропозицію про внесення України до переліку країн, з якими ЄС запроваджує безвізовий режим.

Про це в понеділок, на засіданні комітету, заявила доповідач з українського питання у LIBE євродепутат Марія Габріель. «Україна досягла необхідного прогресу і виконала всі необхідні критерії», — цитує Габріель **«Європейська правда»**.

Голосування по Україні на засіданні комітету не було — за процедурою, воно має пройти під час третього розгляду питання, що може відбутися наприкінці вересня.

Водночас Грузія і Косово, які паралельно ідуть з Україною на шляху до безвізового режиму, просунулися дещо далі. Комітет Європейського парламенту з питань громадянських свобод, юстиції і внутрішніх справ уже проголосував за їх внесення до переліку держав, з якими ЄС запроваджує «безвіз».

ДОВІДКА

Схвалення «безвізу» з боку ЄС потребує часу з огляду на процедуру. Питання скасування віз мають розглянути на засіданні парламентського комітету, після цього — схвалити на пленарному засіданні Європарламенту, і, на завершення, має відбутися його схвалення Радою ЄС (країнами-членами).

Велике свято для діаспори болгар

У Білгород-Дністровській фортеці, на березі Чорного моря, 4 вересня відбувся масштабний національний фестиваль — VII Всеукраїнський болгарський собор. У ньому взяли участь близько 10 тисяч болгар із усіх куточків України, Болгарії та Молдови.

Також серед гостей були президент Асоціації болгар України, народний депутат Антон Кіссе, заступник голови Одеської обласної ради Юрій Димчогло, голова Комісії з політики стосовно болгар за кордоном Народних зборів Стефан Кенов, член парламентської Комісії з політики стосовно болгар за кордоном Стефан Желев, Надзвичайний і Повноважний посол Болгарії в Україні Красімір Мінчев.

Собор — це головна соціально-культурна подія діаспори болгар України, метою якої є збереження та розвиток традицій, зростання історичних, культурних і освітніх досягнень болгарського етносу в Україні.

У рамках проведення фестивалю відбулася 14-та міжнародна наукова конференція, присвячена розвитку й зміцненню культурно-етнічних відносин між болгарами діаспор різних країн Європи. На конференцію з'їхалися науковці, педагоги, краєзнавці, громадські діячі, журналісти з Болгарії, України, Молдови та Росії. Її порядок денний був вельми насичений. Основні теми: культура, побут, релігійне життя, мистецтво, відносини із представниками інших національностей, які населяють Північне Причорномор'я. Достатньо сказати, що на заході виступило понад 30 доповідачів! Учасники конференції провели два секційні засідання. Було презентовано дві книги про історію заселення і життя болгар на території Північного Причорномор'я.

Історія болгарського Собору сягає корінням в давнину. Це народне свято з піснями, танцями, ярмарками, презентацією національної кухні, спортивними змаганнями відзначається щорічно у всіх болгарських селах та районних центрах. У вересні 1998 року Асоціація болгар України вперше провела масштабний Собор в Одесі, на який з'їхалися болгари Бессарабії, Таврії, Криму, Києва, Кіровограда, Тернополя, Миколаєва, Молдови, а також із Болгарії.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

Потужні вибухи та терористичні напади в Кабулі

Кілька терористичних нападів та вибухів сталися за останні дві доби в столиці Афганістану Кабулі, повідомляє Euronews. ***У вівторок вранці невідомі вчинили атаку на одну з неурядових організацій. При цьому одна особа загинула, ще шість — поранено. За інформацією афганського уряду, нападників ліквідовано.***

Раніше у столиці прогриміла серія потужних вибухів, два з яких — біля будівлі міністерства оборони. Поки що відомо про загибель 24 людей та понад сотню поранених. Представник міноборони повідомив, що серед загиблих — генерал і два високопоставлені офіцери поліції.

Відповідальність за вибухи взяло на себе угруповання «Талібан», яке раніше неодноразово скоювали напади в Кабулі.

На знімку: поліцейські стоять неподалік місця вибуху в Кабулі.

Фото Xinhua/Укрінформ.

Канцлеру Меркель наступає на п'яти молода партія

Успіх партії «Альтернатива для Німеччини» (АдН) — 22% голосів на регіональних виборах у Мекленбурзі-Передній Померанії — сколихнув ЗМІ та громадську думку. Одні зазначають, що тим самим завдано символічної поразки канцлеру ФРН Ангелі Меркель, а чимало таких, котрі вважають, що такі результати — початок закінчення її політичної кар'єри. Дехто вбачає у перемозі правих загрозу для суспільства.

Цього разу керована канцлером партія Християнсько-демократичний союз набрала 19% голосів — один із найгірших результатів за всю її історію у цій землі, поступившись не лише Соціал-демократичній партії, яка зайняла першу сходинку, а й зовсім молодій АдН, що посіла друге місце. Оглядачі вважають такий розклад сил знаковим і небезпечним для правлячої партії, оскільки невдовзі — місцеві вибори в Берліні, де АдН прогнозують такий само успіх.

Ця амбітна партія не приховує наміру наступного року на парламентських виборах підкорити і цей владний Олімп. І не без підстав: за п'ять років існування вона з успіхом проходила в земельні парламенти на місцевих виборах, постійно поліпшуючи результати. Втім, сміливі прогнози щодо зміни влади після виборів навряд чи здійсняться, оскільки досі всі політичні сили дистанціювалися від АдН, тож коаліція для неї цілком виключена. Щоправда, сама партія уже заявила, що її місце — у «справжній опозиції».

Як тільки не називають АдН експерти, журналісти, оглядачі та частина суспільства, котрій не до вподоби її політика: ультраправа, праворадикальна, екстремістська, популістська і навіть нацистська. Сама «Альтернатива» позиціонує себе переконаними демократами та національно-консервативною партією з ліберальною економічною програмою, а також як антиісламська сила та рішучий противник прийняття біженців.

Аналізуючи програми старих німецьких партій, неможливо не помітити їх «однаковості», бо вони мало чим відрізняються одна від одної. Тому й коаліції, які раніше були неможливими, нині вже нікого не дивують. І раптом на політичній арені з'являється сила, яка пропонує німецьким виборцям альтернативи, що йдуть урозріз з офіційною політикою. Які саме?

Передусім, усупереч офіційній політичній лінії, АдН заявила, що іслам не є частиною Німеччини. Тож вона протистоятиме йому, оскільки вважає правові норми шаріату «несумісними з нашим правопорядком і нашими цінностями». «Альтернатива» також вимагає відмови від євровалюти. У разі, якщо Бундестаг не підтримає цієї вимоги, то партія вважає за необхідне провести референдум про вихід ФРН із єврозони. АдН висуває ідею широкомасштабної конституційної реформи, що дасть змогу обмежити владу партій, переглянути систему їх фінансування, зменшити кількість депутатів Бундестагу і ландтагів, змінити систему виборів і структуру міністерств, обмежити правління канцлера двома термінами, запровадити прямі вибори президента країни. Також вона рішуче протестує проти «Сполучених Штатів Європи», вимагаючи знову перетворити ЄС на Європейське економічне співтовариство, та зміцнити суверенітет Німеччини, повернувши національним державам компетенції, делеговані зараз ЄС. Якщо коротко, то АдН пропонує кардинальний демонтаж ЄС. Партійна програма АдН вимагає для ФРН місце постійного члена Радбезу ООН, відновлення у країні військового обов'язку, але виступає проти створення європейської армії. Відносини з Росією, ідеться у програмі партії, мають «украй важливе значення», оскільки досягти безпеки у Європі «без залучення РФ не вдасться». Партія вимагає повернення до атомної енергетики, відмову від якої вважає помилкою, відродивши чи продовживши наукові та конструкторські розробки в галузі ядерних реакторів. Також вважає необхідним відмовитися від захисту клімату, оскільки «він змінюється відтоді, як існує Земля».

Звичайно, прискіпливий аналітик знайде у програмі АдН не одне розходження слова з ділом, закине цій партії популізм та почасти надто радикальні вимоги без зазначення шляхів їх реалізації. Але практично всі сходяться на думці, що в разі реалізації таких планів Німеччину очікують кардинальні зміни. А поки що партія пропонує альтернативу ситим і спочиваючим на лаврах старим і сталим партіям, які змушені будуть прислухатися чи бодай не ігнорувати конкурентів, які вже наступають їм на п'яти.

Наталія ПИСАНСЬКА.

Берлін.

ПЛАНЕТА

Перший день «польського Давоса» минув під знаком V4+ UA

Перший день XXVI Економічного форуму в Криниці-Здруй, що розпочався вчора пополудні, пройшов під знаком V4 та V4+UA, тобто Вишеградської групи та України.

Після зустрічі в рамках V4 до прем'єр-міністрів Польщі — Беати Шидло, Чехії — Богуслава Соботки, Словаччини — Роберта Фіцо та Угорщини -Віктора Орбана приєднався їхній український колега Володимир Гройсман. У форматі V4+UA відбулися переговори, за результатами яких планувалась заява прем'єрів для преси. Далі глави п'яти урядів взяли участь у пленарній сесії «Центральна і Східна Європа — чи можемо говорити в один голос?». Потім прем'єри поспілкувалися в ході робочої вечері. Після неї глава українського уряду провів двосторонні переговори зі своїми словацьким та чеським колегами. Завершальним пунктом першого дня форуму, який мала відвідати «п'ятірка» прем'єрів, після 22.30 (за київським часом), була урочиста церемонія відкриття Економічного форуму гала-концерт та вручення нагороди «Людина року». Як стало відомо кореспондентові «Голосу України», Програмна рада форуму удостоїла цього звання від XXVI форуму прем'єр-міністра Угорщини Віктора Орбана.

ДОВІДКА

Предметом зустрічі формату V4 була підготовка позиції Вишеградської групи на найближче неформальне засідання Ради ЄС, що відбудеться 16 вересня у Братиславі з порядком денним, присвяченим головним чином обговоренню майбутнього спільноти у контексті «Брекситу».

Сьогодні В. Гройсман розпочне свій день у Криниці-Гурській робочим сніданком із Беатою Шидло, після якого запланований спільний вихід до преси. Завершальним пунктом перебування глави українського уряду в «польському Давосі» стане двостороння зустріч з угорським колегою.

Проте під час форуму Україна всі дні, зокрема й завтра (завершальний день форуму), залишається у центрі уваги не лише у зв'язку з візитом прем'єра В. Гройсмана та кількох інших високопосадовців із Києва. Українська проблематика проходить червоною ниткою крізь цілу низку тематичних блоків і дискусій. Якщо йдеться про питання безпеки, то тут головним предметом обговорення залишаються наслідки, які можуть виникати для нашої держави в контексті рішень Варшавського саміту НАТО.

Форум став дискусійним полігоном для аналізу та обміну думками між українськими й міжнародними експертами стосовно реформування нашої країни. Не менше цікавить учасників форуму і ситуація на вітчизняному ринку капіталів, зарубіжних інвесторів та відносини між світом політики та бізнесу. Особливу увагу привернули українські напрацювання у сфері децентралізації та реформи органів місцевого самоврядування (ОМС), що мали базуватися на визнаній європейській спільнотою за взірцеву польській моделі. З цього питання розмови ведуться не на рівні теорії. В дискусіях беруть участь представники українських ОМС, які приїхали з навчальним візитом до Польщі, організованим уже вдруге Фондом «Інститут східних студій» (організатор Економічного форуму в Криниці) та Фондом «Відкритий діалог», котрі беруть безпосередню участь в імплементації реформи на місцевому рівні — міські голови, голови обласних і районних рад, представники неурядових організацій, Міністерства регіонального розвитку та журналісти.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

Єврокомісар з питань розширення і політики добросусідства Й. Ган відвідає Україну 14—16 вересня

Музей замку князів Острозьких відзначив 100–літній ювілей. З цієї нагоди та до 35–річчя створення Державного історико–культурного заповідника, в Острозі пройшло урочисте дійство, яке відвідали близько тисячі науковців, викладачів, студентів, аспірантів, школярів та інших гостей. У рамках святкування відбулися виставки із етнографічних колекцій заповідника та фотовиставки з історії Острога та музею, наукова конференція за участю вчених України, Польщі та Білорусі, де презентували «Острозький науковий збірник» та путівник «Державний історико–культурний заповідник м. Острога», *довідалася наш власкор Олександра ЮРКОВА* (фото з сайту Рівненської ОДА)

Зневажена пам'ять,

або Чому ми пишемо історію за принципом політичної доцільності

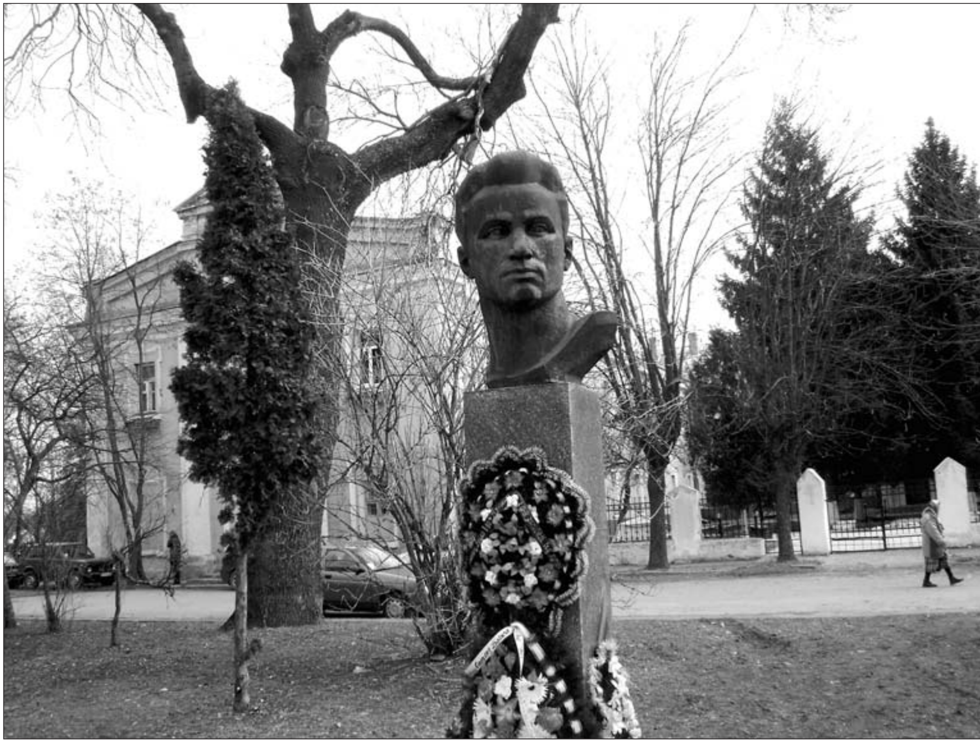
Моє дитинство пройшло в невеликому галицькому містечку Сокалі на березі Західного Бугу. Довге перебування Сокаля в складі Австро-Угорщини наклало відбиток на його зовнішній вигляд, поведінку і менталітет міщан. Це були європейці по своїй суті. У довоєнному Сокалі, з його 15 тисячами населення, була класична гімназія, вчительська семінарія, торгова школа і ще з півдесятка інших навчальних закладів, виходили газети, працювали бібліотеки, приймала хворих простора лікарня. Прекрасний спортивний зал товариства «Сокіл» і зараз використовується як районний Будинок культури, і лише війна завадила будівництву розкішного дому «Просвіта».

Сокальчани, які у вихідні дні 1939 року ходили мощеними плиткою тротуарами, зодягнуті у модні костюми і капелюхи, видавалися приїжджим зі сходу людям, якимись «чуждыми элементами». Пригадую, як один старожил розповідав, що червоноармійці, які крокували повз нього дорогою, говорили: «Смотри, помещик идет!». А працював той чоловік на місцевій цегельні і в звичайні дні був чорний від кіптяви, як сажотрус. Але в неділю, як всі, одягався у святкове вбрання, не забуваючи і про краватку до білої сорочки.

Незважаючи на все це, в повоєнні роки тодішня комуністична пропаганда не соромилася розповідати про темряву, неуцтво і злидні, які панували на Сокальщині до приходу туди радянської влади. Все це була брехня, і пам'ять про довоєнне життя всіляко виштовхувалася з голів міщан. Вона була ідеологічно невигідною!

Подібну ситуацію спостерігаємо і зараз. І хай читачі не підозрюють мене у симпатіях до комуністичних ідей, з ними попрощався вже давно і назавжди. Інакше б не стояв у січні 1990 року в ланцюзі Злуки на київському шосе поблизу райцентру Гоща, що на Рівненщині, не пройшов би Луцьком у першій протестній колоні 21 листопада 2004 року, а в 2013-му не вийшов першої ж ночі на підтримку побитих «Беркутом» у Києві студентів... Але не хочу бути подібним на людей без пам'яті, таких сучасних талібів, які руйнують духовні цінності, нищать історію.

У Сокалі батьки кілька років винаймали квартиру в приватному будинку. Нашою сусідкою була рідна сестра колишнього секретаря Холмського, Станіславського, Луцького окружкомів Комуністичної партії Західної України (КПЗУ), закатованого 1930 року в Луцьку польською політичною поліцією (дефензивою) Степана Бойка Анастасія. Жила Анастасія Іванівна, як і всі тоді, бідно. Ніхто до неї ніякої уваги не виявляв. Лише в 1960-х роках, в період керівництва Компартією України Петром Шелестом, про родину Бойків згадали. Кілька разів їх запрошували на якісь врочистості в Луцьк, а племінницю Степана Івановича — Надю — прийняли в Луцький педінститут. Але коли Петра Юхимовича Шелеста відправили у відставку, процес повернення до національної історії припинився, про Степана Бойка почали забувати. Ще б пак, адже він належав до розпущеної Сталіним КПЗУ, а його проукраїнські погляди були добре відомими ще з донесень дефензиви. За них він і поплатився життям, не маючи ще й 30 років.

Пам'ятник Степану Бойку в Луцьку (вгорі, фото 17.03.2011 р.) і те, що залишилося на місці, де він був (внизу, фото 17.07.2016 р.).

Пам'ятник героям-прикордонникам на фоні громадського туалету на міжнародному автопереході «Устилуг» (фото 22.07.2016 р.).

Прикро, але коли розпочався процес декомунізації, Степана Бойка поставили в один ряд з Якіром, Косіором, Постишевим та іншими творцями Голодомору і політичних репресій в Україні. Попри численні протести краєзнавців, істориків, просто небайдужих людей, його пам'ятник у Луцьку весною цього року знесли, а вулицю, названу на його честь, перейменували.

Подібна доля спіткала меморіальні таблички на будівлі колишнього монастиря тринітаріїв, що на вулиці Лесі Українки, де 16 листопада 1917 року відбувалися збори солдатських депутатів, які проголосили радянську владу в Луцьку. Щоправда, табличок не зняли, а просто заштукатурили. Яка вже не є, але це наша з вами історія! А ми її в бетон закатали.

Заштукатурені меморіальні дошки на будівлі колишнього монастиря тринітаріїв (фото 17.07.2016 р.).

На вулиці Пушкіна, в центрі Луцька, стоїть невеличкий одноповерховий будиночок з колонами. Багато років на ньому висіла меморіальна дошка з повідомленням, що в цьому будинку в 1709 році зупинявся російський імператор Петро Перший. Зовсім не маю симпатій до цієї особи, але ж це історія, і забувати цю подію теж не варто. Навіть, якщо немає бажання класти до підвалин кам'яниці квіти. До речі, такого випадку не пам'ятаю. Добре, хоч стару будівлю, як часто роблять, не знесли.

Свого часу у Луцьку стояли пам'ятники царю Олександру III, Юзефу Пілсудському, а на мосту через протоку Стиря Глушець — скульптури визначних діячів польської науки і культури, доля який так чи інакше була пов'язана з Волинню. Всі вони безслідно зникли. Скажіть, а чи не цікаво було їх побачити гостям міста та й самим лучанам, адже це частинка їхньої історії? І вони вже самі в ній як слід розібралися.

Зараз в Луцьку точаться розмови щодо зміни ідеологічного змісту величного (одного з найкращих в Україні) меморіалу Вічної Слави, де покояться останки майже двох тисяч визволителів Волині від фашистських загарбників. Але чи правильно буде збивати з гранітних плит радянські бойові нагороди, написи тощо, навіть міняти назву військового некрополя? А це також планується.

Вершиною прикладів цинізму, з якими доводилося зустрічатися останнім часом, є громадський туалет, споруджений на місці розстрілу героїв оборони прикордонного містечка Устилуг. Це відхоже місце стоїть за десять метрів від відкритого на їхню честь пам'ятника. Керівники Львівського прикордонного загону, підрозділ якого «Пархоменкове» несе тут службу, мали б негайно потурбуватися, щоб знести зі святого місця цю ганьбу. Але ж немає вказівки з Києва! А ми говоримо про пам'ять. Швидше про зганьблену пам'ять!

Пишу ці рядки, бо є побоювання, що скоро йтиму тисячолітнім Луцьком, де не буде місця справжній історії, а лише її політично доцільному тлумаченню.

Максим СОЛОНЕНКО.
Волинська область.
Фото автора.

БУКВА ЗАКОНУ

Із Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки»

Стаття 4. Заборона використання та пропаганди символіки комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів.

3. Заборона не поширюється на випадки використання символіки комуністичного тоталітарного режиму, символіки націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарного режиму:

8) на намогильних спорудах, розташованих на території місць поховань, місць почесних поховань.

Але чи правильно буде збивати з гранітних плит радянські бойові нагороди?

Змінимо владу — і настане благодать?

Лариса Римар** (на знімку) — **відома на Тернопільщині громадсько-політична діячка. Депутат обласної ради, очолює фракцію «Громадянської позиції», голова громадської організації «Спілка власників землі» й обласного осередку Асоціації жінок. Графік у неї настільки щільний, що зустрітися ми змогли лише після робочого дня. Пані Лариса каже, що жити у такому ритмі її змушує відповідальність перед виборцями. А ще вона — мати двох синів, один з яких інвалід. І від домашніх обов'язків ніхто не звільняв: вдома того дня чекало консервування огірків. 25 років тому Лариса Римар була студенткою Рівненського інституту культури, куди вони разом з чоловіком вступили після закінчення Тернопільського музичного училища. Відпочивала на канікулах у рідному селі Великі Дедеркали, що у Шумському районі. Пригадує, серпневі події її односельці зустріли з тривогою, а проголошення незалежності України сприйняли радо. Сподівання тоді були грандіозні. Наскільки вони виправдалися? Що заважає рухатися до омріяної держави? Ось кілька тез з нашої розмови.

Ми очікували бачити політично іншу країну. Про економіку тоді, як, до речі, і тепер, ніхто не думав. Усі гасла мали політико-гуманітарний характер. Сподівалися, що змінимо владу — і ніби за помахом чарівної палички життя стане кращим. З тих пір неодноразово наступали на ті самі граблі, однак це нічого не навчило. Будуємо іншу країну, та якою вона має бути, ніхто не знає. Кажуть, європейською. Останній приклад з провалом впровадження електронного декларування показав: нам ще далеко до тих правил, за якими живе світ. Політики першої хвилі — Чорновіл, Драч, Павличко, Лук'яненко — мали хоч якісь ідеологічні засади. Для студентської молоді Рівного тоді прикладом був Василь Червоній. Тож коли після закінчення інституту я стала директором музичної школи у рідному селі і мені запропонували очолити осередок Народного Руху, то вважала це за честь. Нині виросло покоління політиків, яке йде до влади лише заради дивідендів. Політичні дивіденди вони потім вдало трансформують у матеріальні. Китай за два десятки років продемонстрував світові своє економічне диво, а ми втратили в економіці навіть те, що мали.

✔ **Мов діти, піддаємося маніпуляціям.** Найбільша втрата — це втрата самоповаги. Скажімо, в україно-польському питанні (маю на увазі Волинську трагедію) поляки демонструють гонор. Нам цього бракує. Перші особи, коли бувають за кордоном, намагаються привабити інвесторів тим, що в Україні, мовляв, дешева кваліфікована сила. Хіба це головний аргумент для тих, хто поважає свій народ? Та й узагалі, у міжнародній політиці дедалі частіше виступаємо у ролі прохачів, тож на рівноправне партнерство годі сподіватися. А спробуй покритикувати — одразу начеплять ярлик ворога народу чи агента Кремля. Влада живе своїми інтересами, які дуже далекі від інтересів пересічних українців. В обмін на економічні преференції олігархи на своїх каналах пропонують патріотичну риторику, далеку від справжнього патріотизму. Нині вони мають значно ефективніші засоби впливу на суспільство, а ми, мов діти, піддаємося маніпуляціям. Пригадую, Юлія Володимирівна, коли була прем'єром, хвалилася, що японська аудиторська фірма провела аудит Кабміну і жодних порушень не виявила. Згодом з'ясувалося, що такої перевірки взагалі не було. Ось свіжий приклад. Тільки розгорівся офшорний скандал, як його успішно перекрили новиною про звільнення Савченко. Про офшори всі забули, як і про обіцянку дворічної давності припинити воєнні дії, які обернулися багатотисячними жертвами.

✔ **Реформи декларують, але не впроваджують.** Візьмімо земельну реформу. Розпочавшись розпочалася 1999 року, Земельний кодекс набув чинності 2002-го, а цивілізованого ринку землі досі немає. Мораторій на купівлю-продаж з року в рік продовжують, тим часом земельні відносини будуються стихійно. До нас, у Спілку власників землі, часто звертаються обурені селяни. Надаємо консультації, правову допомогу, але земельне питання потребує належного державного законодавчого регулювання. Розпочали реформу щодо децентралізації. Єдиний базовий закон — про добровільне об'єднання територіальних громад. Решта процесів регулюються у ручному режимі. На цей рік об'єднані громади отримали пряник у вигляді 60 відсотків від податку на доходи і державні субвенції на соціально-економічний розвиток. Наступного року цього пряника, кажуть, не буде. Замість професійної законотворчої роботи маємо олігархічну економіку, коли десяток людей регулюють усі процеси. А ще на нас чекає чергова реформа в медицині, коли навіть професійна екстрена допомога стане недоступною, не кажучи про сам процес лікування, який більшості громадян не по кишені. На жаль, не можу забезпечити належну реабілітацію і повноцінне харчування своєї хворої дитини. І таких тисячі.

✔ **Сильні не ті, хто виїхав, а хто залишився.** За 25 років могло вирости покоління справжніх українців, але цього не сталося. Чому? Мовне питання далі політизують, але немає конкретних заходів, щоб змусити хоча б чиновників на офіційних заходах чи прес-конференціях спілкуватися державною мовою. На основних каналах риторика ніби проукраїнська, але ведеться вона переважно російською. Ніхто не відстежує процесів, які відбуваються в медіа-просторі. Колись я думала, що ті, хто виїхав за кордон, сильні, бо непросто залишити родину, друзів, рідну землю. Тепер вважаю сильними тих, хто залишився жити в Україні, бо вижити в нинішніх умовах дедалі важче.

✔ **Жінки при владі здатні зменшити градус мілітаризації.** Німеччиною керує жінка, у Великобританії прийшла до влади жінка, у США виграти президентські перегони всі шанси має жінка... Чи можливо таке в Україні? Найближчим часом навряд чи. Гендерне питання у нашій країні більш ніж актуальне. Їду вранці на роботу: чоловіки у транспорті сидять, жінки — стоять. Повертаюся ввечері — жінки тягнуть додому торби з провізією. На батьківських зборах у садочку чи школі рідко побачиш батька — самі матері. Що казати, коли навіть у церквах у неділю відмолюють гріхи за всіх переважно жінки. На виборах до місцевих рад встановили «жіночу» квоту, але виборці надали перевагу чоловікам. Була на засіданні депутатської комісії: сім чоловіків і я одна. Піду на нараду в облдержадміністрацію — майже самі чоловіки. Для них політика — спосіб самовираження. Між тим, на мою думку, що більше буде жінок при владі, то меншим буде градус мілітаризації у світі. Переконана, що у XXI столітті людство володіє достатніми інструментами гуманності, щоб мирно врегулювати воєнні конфлікти, зокрема і в Україні. За 25 років у нашої держави, як і в молодої людини, було багато спроб і помилок. Пора дорослішати...

Розмову записала
Людмила НАКОНЕЧНА.
Тернопільська область.
Фото автора.

Сьогодні в Україні малохмарно, без опадів. Вітер північно–західний і північний, 5—10 м/с. Температура вночі 10—15 градусів тепла, у південних областях і на Закарпатті 13—18 тепла. Вдень 21—26 вище нуля, на півдні та заході 25—30 градусів зі знаком плюс.

ЦЬОГО ДНЯ, 7 ВЕРЕСНЯ

1891. Перші українські емігранти прибули до Канади. **1914.** Затверджено організаційну структуру Легіону Січових Стрільців. **1923.** У Відні завершив роботу II Міжнародний з'їзд працівників кримінальної поліції, на якому було створено Міжнародну організацію кримінальної поліції — Інтерпол — для координації зусиль окремих країн у боротьбі із загальнокримінальною злочинністю. **1984.** Народився Євген Турчак — солдат Збройних Сил України. Нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (2015). **2014.** Загинув під час виконання бойового завдання в зоні бойових дій під Маріуполем Олександр Агапов — солдат Збройних Сил України. Нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня (2015, посмертно).

НАМ ПИШУТЬ

Прагнуть діалогу

При Млинівській райдержадміністрації, що на Рівненщині, створено громадський комітет з питань соціально-культурних та зовнішньоекономічних зв'язків із містами-побратимами Млинова та інших населених пунктів району. Органи місцевого самоврядування мають активізувати процес налагодження таких зв'язків з територіальними громадами міст і сіл Польщі та інших держав, укласти з ними угоди про культурне та економічне співробітництво.

До речі, з поляками млинівчанам буде простіше, адже кілька років тому вони налагодили тісні партнерські відносини з громадою міста Нови Двур Мазовецкі. Однак останнім часом дружні відносини пригасли, тому їм мають дати друге дихання. Крім того, районна влада прагне щирого побратимського діалогу з жителями населених пунктів Республіки Білорусь. Власне, крім культурних та історичних параметрів співробітництва, млинівчани хотіли б налагодити тісну співпрацю з білоруськими медиками, які мають успішний досвід лікування онкозахворювань. Також Млинівський район хоче дружити з жителями міста на сході України. Насамперед для того, щоб допомогти з постачанням продукції сільського господарства. Адже в нашому районі успішно господарюють кілька потужних агроформувань.

Віталій ТАРАСЮК.
Млинів Рівненської області.

ТВОРЧІСТЬ ЧИТАЧІВ

Незламна єси!

Україно моя незалежна,
Як прекрасні простори твої!
Я пишаюсь тобою безмежно,
І за тебе молитви мої!

Я молюсь за народ
працьовитий,
Він — господар своєї землі.
Буду вічно йому я служити,
Як те сонце на синьому тлі.

І я клятву живу не порушу,
Як би важко в житті не було.
Я віддам своє серце і душу,
Щоб свободи зерно проросло:

Бо так тяжко її здобували
У віках і останні часи.
Наші втрати аж неба сягали...
Україно, незламна єси!

Все віддам,
щоб тебе возвеличить.
Ти ж у мене єдина, свята!
А служіння усім дуже личить,
І служіння — є наша мета.

Тож всі разом в пориві єднання
У величнім і рідні краю
Ми спрямуємо наші надбання,
Щоб прославить Вітчизну свою!

І в сузір'ї народів планети
Її зірка яскрава була!
Хай Господь боронить
наші злети,
Щоб духовність
в країні цвіла!

Тетяна КОМЛІК.
Київ.

Кицька вигодувала білченят, яких врятувала вчителька

ЦЕ ЦІКАВО!

Шестеро білченят випали разом з гніздом біля школи №3 у Хмільнику на Вінниччині. Врятувати їх взялася 28-річна вчителька Ірина Черній (на знімку вгорі). Виходити безпомічних тварин їй допомогла... кицька.

«Годувати з піпетки було непросто, — розповідає Ірина. — Та й невідомо, як вони росли б без молока. Коров'яче їм не підходить. Вичитала в Інтернеті назву суміші, купила в аптеці. Напувати доводилося і вдень, і вночі, бо білченята так пищали, що змушена була підніматися з ліжка.

Саме в цей час кицька привела котенят (та вони були мертві). Тож вона у розпачі поривалася до білченят. Я ж боялася, щоб не поїла малих. Вирішила перевірити, пустила до одного. Кицька довго його облизувала, а тоді дозволила ссати. Після цього решта п'ятеро потягнулися. Це було щастя для них і для мене. Щоправда, хвилювалася, чи підійде їм котяче молоко. З часом переконалася, що воно білкам на користь. Видно було, як гарно підростають.

Приємно було спостерігати, як кицька вимиває своїх «немовлят», а вони граються з нею — обіймають лапками за шию, тягають за хвоста, лягають їй на спину...

Тваринки облюбували місце у шафі для одягу. На самому дні. Коли ж білченята стали самостійні, відчули, що в будинку їм безпечно, що цікаво гратися не тільки біля «мами», а можна й далі бігати, у всі куточки забиратися. Стали лазити по шторах, вистрибували на стіл, вішак. Звернула увагу, що в такі моменти кицька сумувала, залишаючись самотньою.

У кімнаті стоїть дзеркало, прикрашене жолудями. Тварини зрозуміли, що для них це гарна годівниця. До того ж стали робити там «заначки»: тягнули сухарі, горіхи.

Звернула увагу, що білченятам неабияк смакує солодке. Вони могли встромити голівку в банку з медом і лизати його, шукали цукор. Однак не пускаю їх до таких продуктів. Прочитала, що їх споживання може зашкодити печінці тварин.

Як кликати кицьку — відомо, а як білченят — не знаю. Вони розумні: стали відгукуватися на «киць-киць». Бувало, кличеш кицьку до молока, а тут з іншої кімнати прибігають шестеро білченят...

Мої білки, як діти в школі, всі різні. У кожної свій характер. Достатньо бодай трохи приглядітися до них — і стає зрозуміло, хто чого вартий. Одній білочці дали кличку Мазунка. Вона не відходить від мами-кицьки. Весь час ластиться, обіймає лапками за шию, обцілоовує, облизує кицьку, довше за інших лежить поруч або на ній. Ще одна — Боягузка. Всього і всіх боїться. Серед моїх нових «вихованців» є представник чоловічої статі, його назвали Цезар. Він завжди шукає собі краще місце, намагається схопити більший кусок.

Доглядати за сімейством білок мені допомагають рідні. Брат виготовив клітку на подвір'ї будинку, а мама підгодовує».

Білки двічі на рік приводять потомство, причому чимале — по 10—12 білченят. Ірина каже, що це станеться, з такою «фермою» вона не впорається. Тому шукає, кому б передати своїх підопічних. Тільки це мають бути надійні руки.

Коментує директор Вінницької станції юних натуралістів Ольга Драгомирецька: «Нічого дивного в тому, що кицька вигодувала білченят, немає. Адже ці тварини належать до групи ссавців. А це означає, що вони мають однакові властивості споживання молока. Мені відомо, коли кролиця вигодовувала білченят. Тут треба говорити про ситуацію, що так вдало склалася. По-перше, знайшлася добра людина, яка взяла на себе всі клопоти з догляду. Не кожен на таке зважиться. Ті, хто зрізав дерева, не зробили цього! Маємо подякувати пані Ірині за виявлену турботу. По-друге, події збіглися у часі з народженням котенят, і в цей період у кицьки було молоко.

Звертаю увагу, що надалі такі тварини уже не зможуть жити на волі. Вони до цього не пристосовані. Їх місце — у вольєрі. Ми могли б прийняти їх до себе на станцію. Думаю, в зоопарку не відмовили б у тому, щоб взяти їх на подальше утримання».

Віктор СТЕПАНІВ.
Вінницька область.
Фото автора.

Ірпінський Ленін прикрасив книгу Нобелівського лауреата

PREMIUL NOBEL PENTRU LITERATURĂ 2015
PRIX MÉDICIS 2013
SVETLANA ALEKSIEVICI
VREMURI SECOND-HAND
HUMANITAS

Нещодавно в Румунії видано переклад книги Нобелівського лауреата білоруської письменниці Світлани Алексієвич «Час секонд-хенд (кінець червоної людини)». На суперобкладинці видання цікаве фото: вантажним автомобілем перевозять пам'ятник Леніну, а поруч на велосипеді їде жінка з косою. Це знімок відомого фотографа з Ірпеня, що на Київщині, Юрія Косіна.

Він зробив його, коли з постаменту перед Ірпінською міськрадою зняли пам'ятник Леніну. Румуни побачили знімок в Інтернеті і попросили дозволу проілюструвати книгу.

Світлана Алексієвич — білоруська російськомовна письменниця. Її батько — білорус, а мати — українка. Народилася в Станіславі (нині Івано-Франківськ), дитинство провела на Вінниччині.

Алексієвич написала низку книг, присвячених темам радянського і пострадянського суспільства. В них і долі жінок та дітей, і війна в Афганістані, і Чорнобильська трагедія, і драма виживання після розпаду СРСР.

С. Алексієвич бере інтерв'ю в учасників подій і коментує їх. За її книгами поставлено спектаклі і знято фільми. Оскільки неприкрашена правда надто відрізняється від комуністичної лакованої версії історії, то письменниця зазнала переслідувань. Однак її книги вийшли друком у 19 країнах загальним накладом у кілька мільйонів примірників. Алексієвич відзначено багатьма нагородами.

Торік Світлану Алексієвич нагороджено Нобелівською премією з літератури «за її багатоголосу творчість — пам'ятник стражданню і мужності в наш час».

Письменниця засудила агресію Росії проти України.

Фото ірпінського фотографа стало символічною ілюстрацією до книги про кінець гомо советикуса.

Анатолій ЗБОРОВСЬКИЙ.
Ірпінь Київської області.
Фото надане автором.

Листи читала Оксана КАЛУГІНА

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Віктор БОНДАР.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на **2016 рік**
Для фізичних осіб:
40224 — 20 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 16 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 50 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 60000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 49609

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua

